DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XXV	Warszawa, dnia 15 września 1948 r.	Nr 14

TREŚĆ:

CZĘŚĆ A.

Część A.

DZIAŁ OGÓLNY.

268

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 lipca 1948 r. o utworzeniu Komitetu Wydawniczego Ministerstwa Komunikacji.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W Ministerstwie Komunikacji tworzy się Komitet Wydawniczy, którego zakres działania, organizację i tryb pracy określa Regulamin, stanowiący załącznik niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1948 r.

Nr I. 1-01-39-48.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 31 lipca 1948 r. Nr I. 1-01-39-48.

Regulamin „Komitetu Wydawniczego Ministerstwa Komunikacji".

§ 1.

Komitet Wydawniczy Ministerstwa Komunikacji jest organem doradczym i opiniodawczym, powołanym do rozważania zagadnień z zakresu polityki wydawniczej w resorcie komunikacji.

§ 2.

Do zakresu działalności Komitetu należy w szczególności:

1) rozważanie i opiniowanie okresowych planów wydawniczych, opracowywanych przez Wydawnictwa Komunikacyjne Sp. z o. o.;
2) rozważanie i opiniowanie sprawozdań okresowych z działalności wydawniczej Wydawnictw Komunikacyjnych Sp. z o. o.;
3) ogólna ocena działalności wydawniczej Wydawnictw Komunikacyjnych Sp. z o. o.;
4) podejmowanie inicjatywy w dziedzinie działalności wydawniczej resortu komunikacji i opracowywanie odnośnych wniosów i dezyderatów;
5) przeprowadzanie studiów nad działalnością wydawniczą w zakresie komunikacji w kraju i zagranicą;
6) rozważanie i opiniowanie spraw wnoszonych pod obrady przez Ministra Komunikacji i przez władze Wydawnictw Komunikacyjnych Sp. z o.o.

§ 3.

Komitet Wydawniczy składa się z wyznaczonego przez Ministra Komunikacji przewodniczącego oraz z członków, powołanych na wniosek przewodniczącego przez Ministra Komunikacji spośród podległych mu pracowników, posiadających odpowiednią wiedzę i należyte doświadczenie. Jednego z członków Komitetu Minister Komunikacji wyznacza na wniosek przewodniczącego jako jego zastępcę.

§ 4.

Posiedzenia Komitetu zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów obecnych na posiedzeniu członków Komitetu; w razie równego podziału głosów rozstrzyga przewodniczący, który poza tym nie głosuje. Z posiedzeń sporządza się protokóły w skróconej formie, z zaznaczeniem w nich zdania mniejszości.

§ 5.

Do badania i przygotowywania spraw wnoszonych pod obrady, Komitet może wyłaniać ze swego grona komisję, lub wyznaczać referentów spośród swych członków.

§ 6.

W obradach Komitetu i jego komisji poza członkami Komitetu mogą brać udział, bez prawa głosowania, zaproszeni przez przewodniczącego rzeczoznawcy oraz przedstawiciele zarządu Wydawnictw Komunikacyjnych Sp. z o.o.

§ 7.

Wydawnictwa komunikacyjne Sp. z o.o., departamenty i biura Ministerstwa Komunikacji oraz wszystkie urzędy, przedsiębiorstwa państwowe i inne organa działu komunikacji mają obowiązek udzielania przewodniczącemu Komitetu Wydawniczego informacji.

§ 8.

Przewodniczący Komitetu składa Ministrowi Komunikacji sprawozdania z działalności Komitetu, co najmniej raz na kwartał.

§ 9.

Prowadzenie protokółów posiedzeń Komitetu Wydawniczego i załatwianie spraw kancelaryjnych powierza się sekretarzowi Komitetu wyznaczonemu przez Ministra Komunikacji na wniosek przewodniczącego Komitetu w porozumieniu z Biurem Personalnym M.K.

§ 10.

Prace Komitetu i jego współpracowników mogą być wykonywane w godzinach nieurzędowych za osobnym wynagrodzeniem, którego normy ustali Minister Komunikacji na wniosek przewodniczącego Komitetu powzięty w porozumieniu z Biurem Personalnym M.K.

§ 11.

Wydatki Komitetu Wydawniczego są pokrywane z sum, preliminowanych na ten cel w budżecie Ministerstwa Komunikacji.

DZIAŁ PERSONALNY.

269

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 lipca 1948 r. o zmianie zakresu działania Biura Personalnego M. K.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W statucie organizacyjnym Ministerstwa Komunikacji (Dz. Urz. M. K. z 1948 r. Nr 8, poz. 144)— w § 16 w ust. (2) na końcu po wyrazach „akordowych i t.p." zamiast kropki wstawia się przecinek i dodaje się wyrazy: „sprawy zawierania umów pomiędzy przedsiębiorstwem państwowym „Polskie Koleje Państwowe" a Związkiem Zawodowym Transportowców R.P. w sprawie numerowych na stacjach kolejowych w porozumieniu z zainteresowanymi departamentami".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-1-22-48.

270

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 lipca 1948 r. o zmianie zakresu działania Biur Personalnych w D.O.K.P.

Na podstawie art. 17, ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam:

§ 1.

W przepisach o szczegółowym zakresie działania D.O.K.P. (Dz. Urz. M.K. z 1947 r. Nr 3, poz. 18) — § 12 w ust. 1 po punkcie 11) dodaje się nowy pkt. 12) o brzmieniu:

„12) Sprawy obopólnych świadczeń, wynikające z umów zawartych pomiędzy P.K.P. a Związkiem Zawodowym Transportowców R.P. dotyczących numerowych na stacjach kolejowych w porozumieniu z zainteresowanymi wydziałami (biurami)".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-1-22-48.

271

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 sierpnia 1948 r. w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 stycznia 1948 r. o premiowaniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" za oszczędne zużycie paliwa na parowozach normalnotorowych.

Na podstawie § 10, ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) w

brzmieniu późniejszych zmian oraz na podstawie uchwał Rady Ministrów z dnia 12 września 1946 r. i 27 marca 1947 r. o premiach dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" zarządzam co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 26 stycznia 1948 r. o premiowaniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" za oszczędne zużycie paliwa na parowozach normalnotorowych (Dz. Urz. M.K. Nr 6, poz. 81) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

1. W premii określonej w niniejszym zarządzeniu uczestniczą:

1) drużyny parowozowe, t.j. maszyniści parowozów, pomocnicy maszynistów parowozów i palacze (trzeciacy) parowozów;

2) pracownicy parowozowni, zatrudnieni przy obsłudze parowozów na terenie parowozowni, mianowicie palacze parowozowni, przemywacze kotłów parowozowych, przebijacze i przedmuchiwacze rur płomiennych parowozów, oraz zawiadowcy stacji, kierujący stacjami trakcyjnymi.

2. Pracownicy, którzy zastępują przez okres co najmniej 2 tygodni pracowników, wymienionych w ust. 1, pkt. 2), w pełnieniu czynności związanych z obsługą parowozów, otrzymują premię, przysługującą pracownikom zastępowanym;

2) w § 3 ust. 1 skreśla się pkt. 4);

3) w § 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W granicach ustalonych kluczem naczelnik (zawiadowca) parowozowni głównej wyznacza ilości udziałów dla poszczególnych pracowników parowozowni";

4) § 10 skreśla się a w związku z tym numerację §§ 11—16 zmienia się na 10—15;

5) w § 15 (obecnie § 14) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzję o pozbawieniu lub zmniejszeniu premii wydaje naczelnik oddziału mechaniczengo na wniosek naczelnika (zawiadowcy) parowozowni głównej. Odpis decyzji należy wydać pracownikom na piśmie z uzasadnieniem".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1948 r.

Nr Pers. 2-4223-16-48.

272

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 sierpnia 1948 r. w sprawie świadczeń w nature i innych uprawnień pracowników przedsiębiorstwa „P.K.P." urlopowanych w związku z piastowaniem mandatu poselskiego do Sejmu Rzeczypospolitej oraz pozostających na bezpłatnym urlopie w związku z wykonywaniem prac w partiach politycznych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 5 lutego 1948 r. w sprawie świadczeń w naturze i innych uprawnień pracowników przedsiębiorstwa P.K.P., urlopowanych w związku z piastowaniem mandatu poselskiego do Sejmu Rzeczypospolitej oraz pozostających na bezpłatnym urlopie w związku z wykonywaniem prac w partiach politycznych (Dz. Urz. M.K. Nr 2, poz. 27) w § 1 ust. 1, lit. b) skreśla się pkt. 5); w związku z tym pkt. 6) otrzymuje oznaczenie 5).

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr Pers. 2-43-1-48.

273

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 28 lipca 1948 r. o zmianie okólnika Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1946 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

W okólniku Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1946 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" skreśla się: ust. 2 (do § 3) i ust. 12 (do § 37).

Nr Pers. 2-46—30-48.

DZIAŁ FINANSOWY.

274

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 9 sierpnia 1948 r. w sprawie składania wniosków dewizowych i rozliczeń z nabytych zagranicznych środków płatniczych.

Powołując się na postanowienia § 3 Statutu Organizacyjnego Ministerstwa Komunikacji (Dz. Urz. M.K. z 1948 r. Nr 8, poz. 144) zmienionego zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 25 czerwca 1948 r. o przekazaniu Departamentowi Finan-

sowemu w Ministerstwie Komunikacji wszelkich spraw związanych z wyjednywaniem zezwoleń Komisji Dewizowej na zakup zagranicznych środków płatniczych (Dz. Urz. M.K. Nr 13, poz. 245) ustalam następujący tryb składania wniosków w sprawach dewizowych oraz dokonywania rozliczeń z nabytych zagranicznych środków płatniczych:

1. Departamenty (Biura), Samodzielne Wydziały, Gabinet Ministra, oraz urzędy, przedsiębiorstwa i inne organa podległe bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji występują do Departamentu Finansowego z wnioskami o zakup potrzebnych zagranicznych środków płatniczych na pokrycie płatności umownych, dołączając odpowiednie dokumenty, oraz wniosek do Komisji Dewizowej na przepisanym formularzu.

2. Pracownicy delegowani za granicę składają Departamentowi Finansowemu wniosek do Komisji Dewizowej na przepisanym formularzu załączając zaświadczenie o delegacji służbowej, podpisane przez bezpośredniego zwierzchnika służbowego, a zatwierdzone przez Ministra Komunikacji, które winno zawierać:

   1) imię i nazwisko — i stanowisko służbowe delegowanego;

   2) cel podróży;

   3) przypuszczalny czas trwania podróży;

   4) trasę podróży i zamierzone użycie środków lokomocji, z podaniem wysokości kosztu;

   5) wyszczególnienie innych wydatków za granicą;

   6) uwzględnienie okoliczności, czy wydatki na tę podróż przewidziane, są w złożonym i zatwierdzonym przez Ministerstwo Skarbu preliminarzu wydatków zagranicznych;

   7) oświadczenie, że zagraniczne środki płatnicze, pobrane na poprzedni (ostatni) wyjazd za granicę, zostały przez delegowanego prawidłowo rozliczone.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, winny być składane co najmniej na dwa tygodnie przed terminem umownym płatności, względnie przed terminem zamierzonego wyjazdu.

4. Departament Finansowy kieruje wniosek do Komisji Dewizowej, wyjednywa jej zezwolenie na zakup dewiz, asygnuje na tej podstawie odpowiednią kwotę, potrzebną na ich zakup i zarzadza wypłatę zaliczki przez płatnika M. K., lub Kasę Główną P.K.P., gotówką, lub czekami, obciążając nią, bądź właściwe konto budżetowe danego urzędu, bądź konto osobiste odnośnego pracownika.

5. Przydzielone zagraniczne środki płatnicze mogą być użyte wyłącznie na ten cel, na jaki zostały przyznane. Zabrania się pokrywania nimi innych wydatków lub udzielania pożyczek innym pracownikom nie wyłączając delegowanych w innej podróży służbowej.

6. Środków tych nie wolno także użytkować na odbycie innej podróży za granicę, bez osobnego zezwolenia Komisji Dewizowej. Zakupione a niewykorzystane z jakichkolwiek powodów zagraniczne środki płatnicze pracownik winien odsprzedać Narodowemu Bankowi Polskiemu najpóźniej w terminie dni 14-tu od daty ukończenia podróży zagranicznej.

7. Jeżeli obowiązujące w danym kraju przepisy dewizowe uniemożliwiają przywiezienie do kraju zagranicznych środków płatniczych pracownik winien postawić je do dyspozycji Narodowego Banku Polskiego w bankach zagranicznych.

8. Jeżeli zaszły jakiekolwiek przeszkody uniemożliwiające odbycie zamierzonej podróży pracownik jest obowiązany najpóźniej do dni 30-stu od daty nabycia zagranicznych środków płatniczych odsprzedać je w całości Narodowemu Bankowi Polskiemu, a odnośne zaświadczenie przedłożyć Departamentowi Finansowemu.

9. Po powrocie z podróży za granicę pracownik winien w terminie nieprzekraczalnym dni 14-tu od daty ukończenia podróży złożyć Departamentowi Finansowemu:

   1) rachunek kosztów podróży, obejmujący wyłącznie wydatki i diety złotowe za czas podróży w kraju;

   2) rozliczenie z zagranicznych środków płatniczych na druku Serii F. Nr 410a, udokumentowane odpowiednimi dowodami na wydatki za granicą.

   Obydwa dokumenty winny być podpisane przez wystawcę, i zatwierdzone przez jego bezpośredniego zwierzchnika służbowego.

10. W rozliczeniach należy podawać między innymi:

   1) posiadany tytuł służbowy i grupę uposażenia;

   2) okres czasu pobytu za granicą, zgodny z adnotacjami placówek kontroli granicznej na paszporcie;

   3) obliczenie przysługujących diet, oddzielnie dla każdego kraju, w którym rozliczający się przebywał;

   4) trasę podróży, rodzaj użytych środków lokomocji i inne podobne wydatki.

11. Po merytorycznym, cyfrowym, i formalnym sprawdzeniu tych rachunków Departament Finansowy oblicza należności, po potrąceniu wypłaconych zaliczek, i asygnuje je do wypłaty, zawiadamiając równocześnie Komisję Dewizową o dokonaniu tego rozliczenia.

12. Jeżeli rozliczający się pracownik nie może należycie wyliczyć się z zakupionych zagranicznych środków płatniczych, Departament Finansowy przesyła sprawę z odpowiednim sprawozdaniem do decyzji Komisji Dewizowej. Pracownika, który nie zastosował się do postanowień niniejszego okólnika, należy pociągnąć do odpowiedzialności służbowej.

13. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 września 1948 r.

Nr II. 1e-94-164-48.

Załącznik do okólnika Ministra Komunikacji z dnia 9. VIII. 1948 r.
Nr II. 1e-94-164-48.

Nazwisko i imię . . . .
Delegat (pracownik) . . . .
(Urząd — instytucja — Firma)
Grupa uposażenia . . . .
Miejsce zamieszkania . . . .

Departament (Biuro) . . . . . .
Wydział . . . .

RACHUNEK KOSZTÓW PODRÓŻY.

z rozliczeniem się z zagranicznych środków płatniczych, zakupionych na podstawie decyzji Komisji Dewizowej Nr . . . z dnia . . . . 19 . r. w związku z wyjazdem służbowym — delegacją do (wymienić kraj) . . . . Pobyt za granicą według adnotacji placówek kontroli granicznej na paszporcie trwał od dnia . . . . . do dnia . . . . włącznie, w tym:

dni . . . . w . . . .
dni . . . . w . . . .
(podać czas pobytu w poszczególnych krajach).

A) Otrzymałem:	Ł	$	Ffr	Sfr	Kc	Krs	
1. Na podstawie zezwolenia Komisji Dewizowej (podać sumy wykupionych zagranicznych środków płatniczych w Narodowym Banku Polskim lub innym banku dewizowym w gotówce i przekazach).							
2. Z innych źródeł (podać skąd)							
RAZEM:							
3. Z sum podanych w rubryce „RAZEM" wymieniłem w czasie podróży na inne waluty: podać kurs przeliczenia							
4. Za co otrzymałem (podać sumy uzyskane z wymiany w rubryce 3)							
5. OGÓŁEM dysponowałem							

UWAGI:

1. Koszty noclegów (hoteli), napiwki i t.p. nie podlegają zwrotowi, gdyż są objęte dietami.
2. Jeżeli opłacono bilet na przejazd okrętem wraz z utrzymaniem — przysługują w czasie podróży na okręcie diety w wysokości 25%.
3. Kwestie przysługujących środków lokomocji, klas biletów kolejowych, wagonów sypialnych, kosztów przeniesienia i t.p. reguluje rozp. R.M. z dnia 24 lipca 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 279).
4. Do rozliczenia należy dołączyć rachunki w oryginale.
5. Konieczność i celowość wydatków wymienionych pod B/3 winna stwierdzić władza przełożona rachunkozdawcy.
6. Wysokość przysługujących stawek ustalają zarządzenia Ministra Skarbu ogłoszone w Monitorze Polskim.

Rozliczenie z zagr. środk. płatn. Nr F. 410a.

B) Wydatkowałem:							
1. Diety: w . . . . dni . . . . . po . . . . w . . . . dni . . . . . po . . . . (podać kraj i stawkę)							
2. Koszty podróży: bilet kol. kl. . . . z . . . . do . . . . bilet kol. kl. . . . z . . . . do . . . . bilet samolotowy z . . . . do . . . . (wykazać trasy dozwolone środki lokomoc. i cenę biletu ewentual. dołączyć bilet)							
3. Inne wydatki podlegające zwrotowi: (wymienić i wyczerpująco uzasadnić, z dołączeniem rachunków) Korespondencja . . . . Telefony . . . . Lokomocja lokalna (podać rodzaj)							
4. OGÓŁEM wydatkowałem							
C) Ogólne Zestawienie: 1. Ogółem dysponowałem: . . . . 2. Ogółem wydatkowałem: . . . . 3. Pozostało . . . . 4. Brak							

Pozostałe zagraniczne środki płatnicze odsprzedałem Narodowemu Bankowi Polskiemu za kwitem Nr . . . . dnia . . . . za kwotę . . . . zł . . . . gr . .

Brakujące zagraniczne środki płatnicze pokryłem (podać sposób) . . . .
. . . .

. . . . . . dnia . . . . . . 19 . r.

. . . .
(podpis wystawcy rachunku)

Potwierdzam konieczność odbycia podróży, uzasadniony czas jej trwania i użytych środków komunikacyjnych tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

. . . . dnia . . . . 19 . r.

Naczelnik Wydziału . . . .

ZATWIERDZAM

Warszawa, dnia . . . . . . 19 . r.

Dyrektor Departamentu (Biura) . . .

DEPARTAMENT FINANSOWY

Sprawdzono pod względem rachunkowym, merytorycznym, formalnym i zatwierdzono na zł. . . . . słownie: złotych. . . . .
. . . .

. . . . dnia . . . . . 19 . r.

. . . .
(podpis sprawdzającego)

DZIAŁ ZASOBÓW.

275

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16 lipca 1948 r. w sprawie kompetencji dyrektora Departamentu Zasobów w Ministerstwie Komunikacji w zakresie zakupów zagranicznych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 16 kwietnia 1946 r. o rozszerzeniu kompetencji dyrektorów departamentów w Ministerstwie Komunikacji w sprawach finansowo-gospodarczych i t.d. w brzmieniu zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 października 1947 r. (Dz. Urz. M.K. Nr 11, poz. 209) — w § 3a) dodaje się nowy pkt. 4) o brzmieniu:

„4) dokonywanie z wolnej ręki zakupów zagranicznych materiałów, inwentarza i urządzeń dla potrzeb działu komunikacji za pośrednictwem właściwych przedsiębiorstw państwowych do wysokości 25.000.000 zł w jednym przypadku".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1948 r.

Nr I. 1-01-34-48.

276

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 2 lipca 1948 r. w sprawie ujednostajnienia sposobu postępowania w razie ujawnienia braków w przybyłym węglu z kopalni.

W celu uporządkowania sprawy przyjmowania węgla w kolejowych składnicach opałowych oraz ujednostajnienia postępowania w razie niezgodności wagi ładunku z deklarowaną przez kopalnię lub niezgodności gatunku (niezgodność sortymentu) z deklarowanym przez kopalnie, względnie w razie nadmiernego zanieczyszczenia węgla kamieniem, miałem i t.p. — Ministerstwo Komunikacji zarządza co następuje:

1. Po nadejściu wagonów z węglem na stację odbiorczą należy przede wszystkim sprawdzić, czy wierzchnia warstwa węgla opatrzona w znaki kontrolne wapnem nie wskazuje, że zawartość wagonów jest naruszona. Jeżeli są ślady nadebrania węgla lub jeżeli węgiel był w drodze przeładowany, należy zważyć wagony i sporządzić protokół o stanie przesyłki. Gdy nie ma okoliczności nasuwających podejrzenia co do całości przesyłek, należy wagony ważyć jedynie w przypadkach, gdy nie jest to połączone z większymi trudnościami i tylko na wyraźne żądanie składnicy opału P.K.P.

2. W razie stwierdzenia braku należy sporządzić protokół. Protokół sporządzają organa służby handlowo - taryfowej przy współudziale przedstawiciela składnicy opału P.K.P. Nr protokołu i wysokość braku należy zapisywać w książce kontroli stosów (figur, sztabli) i w dzienniku przybycia wagonów z węglem, w uwagach, przy pozycji danego wagonu.

3. Węgiel należy zapisywać do książki kontroli stosów Z. 53 i magazynowej Z. 18 na przychód w ilości podanej w dowodach przewozowych, a do dziennika przychodowego Z. 43 (art. 147 przepisów F 2) i księgi Z. 38 w ilości wskazanej w doliczeniu Z. 9. Różnice w ilościach i w wartościach między dowodami przewozowymi (wskazanymi przez stację nadania), a wskazanymi przez rachunkozdawcę wysyłającego w doliczeniu, należy regulować bezzwłocznie za pomocą zwrotnych doliczeń (art. 75 przepisów F 2). Dowody stwierdzonych braków składnica przechowuje w celu usprawiedliwienia ewentualnej różnicy przy sprawdzaniu różnic ilostanów składnicy.

4. Jeżeli przy rewizji składnicy stwierdzony będzie brak węgla, to ilość braku, popartą protokółami handlowymi i zatwierdzoną przez D.O.K.P. należy uważać za usprawiedliwioną i w dekadowych wykazach obrotu węgla odpisać ze stanu.

5. Jeżeli przy wyładowaniu węgla okaże się, że wagon nie był należycie oczyszczony przed ładunkiem i że ta okoliczność wpłynęła na zmniejszenie wagi netto ładunku węgla, składnica opałowa powinna niezwłocznie sporządzić o tem protokół z udziałem przedstawicieli służby mechanicznej, handlowej i ruchu i przesłać go swojemu rachunkozdawcy, który w tych przypadkach może przedstawić do DOKP wniosek o odpisanie brakującej części ładunku.

6. Jeżeli przy wyładowaniu węgla zachodzi przypuszczenie, że ciężar własny wagonu różni się od ciężaru wypisanego na belce wagonu, należy zażądać od służby ruchu stwierdzenia tary. Jeżeli waga wykaże inną tarę niż wskazana na wagonie i w dowodach przewozowych, należy przekazać wagon służbie mechanicznej w celu sprostowania odnośnych oznaczeń (tary z belki). Jeżeli różnica między tarą stwierdzoną i tarą wypisaną na wagonie wpływa na wagę netto ładunku, należy postąpić tak samo jak wskazano w ust. 2.

7. Każdy wagon węgla, po przekazaniu go do składnicy opałowej, winien przed wyładunkiem obejrzeć wyznaczony do tego pracownik składnicy w celu sprawdzenia,

czy węgiel odpowiada deklaracji kopalni co do sortymentu i czy nie ma zanieczyszczeń nadmierną ilością kamienia, miału, piasku i t.p. W razie ujawnienia takich domieszek, składnica opału przy współudziale przedstawiciela parowozowni i służby handlowo-taryfowej i zasobowej sporządza komisyjny protokół, który przesyła rachunkozdawcy. Rachunkozdawca dwa odpisy protokółu przesyła do Centralnego Biura Węglowego P.K.P., które wystąpi z reklamacją do Centrali zbytu Produktów Przemysłu Węglowego o zwrot nadpłaconej przez PKP należności. Odpisy wymienionych protokółów rachunkozdawca przesyła do Wydziału Zasobów przełożonej DOKP.

8. Reklamacja dotycząca zanieczyszczenia węgla winna zawierać możliwie ścisłe dane i informacje, a w szczególności:

   1) w jakich sortymentach węgla ujawniono zanieczyszczenie;

   2) procent poszczególnych sortymentów, oraz procent zanieczyszczenia w każdym badanym wagonie węgla z osobna (z podaniem numeru wagonu, kopalni i odnośnych dowodów przewozowych);

   3) w jaki sposób ustalono procentowy stosunek sortymentów oraz procent zanieczyszczenia.

9. Procent poszczególnych sortymentów, oraz procent zanieczyszczenia winna komisja ustalać bezstronnie w sposób następujący: należy pobrać w kilku (6—8) miejscach wagonu próbki węgla łopatą, połączyć próbki i zważyć razem. Ogólna waga próbek powinna wynosić do 200 kg węgla z każdego wagonu. Dla drobniejszych sortymentów ilość ta może być obniżona do 50 kg; należy oddzielić każdy sortyment węgla danego wagonu osobno, następnie kamień, miał itp. (jeżeli badany węgiel przesiano na przepisowych sitach kontrolnych—zaznaczyć w protokóle), po czym zważyć każdą grupę węgla i zanieczyszczenia z osobna. Na podstawie wyników ważenia należy określić procenty zanieczyszczenia osobno kamieniem, osobno miałem i t.p. oraz procenty poszczególnych sortymentów.

10. Do czasu dostarczenia składnicom opału sit kontrolnych, przewidzianych w warunkch technicznych do umowy na dostawę węgla należy używać posiadanych obecnie sit, najbardziej zbliżonych do sit, wymaganych wspomnianą umową.

11. W wypadku wyjątkowo dużego zanieczyszczenia, gdy węgiel nie nadaje się do użytku PKP, należy zaprosić w najkrótszej drodze natychmiast najbliższy oddział C.Z.P.P.W., i delegata miejscowej gminnej względnie miejskiej Rady Narodowej, jak również delegata miejscowego Koła ZZK do udziału w komisyjnym zbadaniu węgla, które przeprodza się w sposób wskazany w ust. 7. W razie nieprzybycia przedstawiciela C.Z.P.P.W. lub Rady Narodowej w ciągu 24 godzin od czasu zawiadomienia, składnica przeprowadza badanie tak jak wskazano w ust. 7 i zaznacza w protokóle, że zaproszeni delegaci nie przybyli.

12. Centralne Biuro Węglowe PKP w Katowicach w razie nieuwzględnienia lub tylko częściowego uwzględnienia przez C.Z.P.P.W. reklamacji z powyższych tutyłów — przedstawi sprawę z odpowiednim materiałem Ministerstwu Komunikacji.

13. Wzór komisyjnego protokółu, jaki powinien być sporządzony w przypadku nadmiernego zanieczyszczenia kamieniami, miałem i t.p. węgla przybyłego z kopalni do składnic opałowych PKP podaje załącznik niniejszego okólnika.

Nr VII. 6 w. 77-32-48.

W z ó r.

Załącznik okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 2 lipca 1948 r. Nr VII. 6w. 77-32-48.

D.O.K.P. : . . . .
Wydział Zasobów . . . .
Składnica Opału. . . . . dnia . . . . 19 . r.

P r o t o k ó ł Nr . . .

W dniu . . . . . godz. . . . . do składnicy opału w . . . .
nadszedł wagon węgla Nr . . . . sortyment. . . . .
wagi . . . . . nadany na stacji . . . . w dniu . . . .
za kwitem przesyłkowym Nr . . . . z kopalni . . . .

Treść adnotacji na służbowym liście przewozowym o kontroli komisarza odbioru węgla*) . .
. . . .

Komisja w składzie przedstawicieli służby:
mechanicznej Ob. . . . . (przedstawiciel MD).
„ Ob. . . . . (kierownik składnicy opału).

zasobów Ob. . . . . (ZF lub wyznaczony przez Z).
handlowo-taryfowej Ob. . . . . (przedstawiciel HE).
delegata C.Z.P.P.W. Ob. . . . .
delegata . . . . Rady Narodowej w**) . . . . Ob. . . . .
delegata ZZK Ob. . . . .
w dniu . . . . 19 . r. ustaliła, że węgiel do użytku na PKP nie nadaje się z powodu zanieczyszczenia.

Węgiel był zanieczyszczony kamieniem . . . . %, miałem . . . . %, piaskiem . . . . . %, gliną . . . . . .% (ewentualnie inne domieszki)***).

Procent zanieczyszczenia został ustalony w sposób następujący:

1) pobrano próbki węgla w . . . . . . różnych miejscach wagonu łopatą (wymienić ile, powinno być 6—8 próbek);
2) próbki połączone i zważone razem, waga łączna wynosiła . . . . . . kg;
3) oddzielono węgiel, kamień, miał itd.;
4) zważono każde z osobna, przyczym okazało się: waga węgla . . . . kg; kamienia . . . . . . kg, miału . . . . . . kg, piasku . . . . . . kg, gliny . . . . . . kg, innej domieszki (wymienić) . . . . . kg.
5) procent zanieczyszczenia ustalono na podstawie stosunku wagi każdej grupy zanieczyszczenia do ogólnej wagi węgla pobranego do próby.

. . . . dnia . . . . . 19 . r.
(miejscowość)

Podpisy biorących udział w komisji przedstawicieli:

Służby mechanicznej . . . .
„ Zasobów . . . .
„ Handlowo-Taryfowej . . . .
„ Rady Narodowej w . . . .
ZZK. . . . .

Objaśnienia:

*) jeżeli nie kontrolowany odnotować: „Węgiel nie kontrolowany przez komisarza odbioru węgla".

**) zawiadamiać tylko w razie nadejścia węgla o wyjątkowo dużym zanieczyszczeniu, nie nadającego się do użytku PKP. W razie nie przybycia w terminie 24 godz. od daty zaproszenia, odnotować: „pomimo zawiadomienia nie przybyli".

***) niepotrzebne skreślić.

WYDZIAŁ RUCHU KOLEJOWEGO.

277

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 11 sierpnia 1948 r. o uzupełnieniu Przepisów służby telegraficznej i telefonicznej na kolejach Nr R. 10.

Niniejszym zarządzam:

1. W załącznikach I i II do Przepisów służby telegraficznej i telefonicznej na kolejach Nr R 10, (Dz. Urz. M.K. z 1946 r. Nr 15, poz. 217), zmienionych i uzupełnionych okólnikami z 5 listopada 1947 r. Dz. Urz. M.K. Nr 11, poz. 217) i z 24 stycznia 1948 r. (Dz. Urz. M.K. Nr 1, poz. 9) wprowadza się następujące uzupełnienia:

1) w załączniku Nr I do przepisów Nr R 10 w części B na końcu należy umieścić: „Wojskowy Sąd PKP w Warszawie i jego Wydziały zamiejscowe";

2) w załączniku Nr II:

a) Część B uzupełnia się dwoma nowymi wierszami: „Wojskowy Sąd PKP Warszawa . . KSW Wydział zamiejscowy Wojskowego Sądu PKP . . . . NSW";

b) w części C w ust. „IV Wydział Handlowo-Taryfowy" na str. 48 po słowach: „Starszy kontroler handlowy . . . . HKS" zamieszcza się nowy wiersz „Organ kontroli doraźnej służby handlowo-taryfowej . . . . . HRD".

Nr VIII. 2-97-26-48.

278

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 11 sierpnia 1948 r. o uzupełnieniu Przepisów o skróconych adresach liczbowych Nr R 18.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W „Przepisach o skróconych adresach liczbowych Nr R 18", zatwierdzonych zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 30 kwietnia 1946 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 9, poz. 150) wprowadza się następujące uzupełnienie:

W końcu adresu Nr 14, na str. 15 w rubryce 1-szej tabelki pod skrótem „RS" należy dopisać skrót „RK".

§ 2.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr IV. 4-210-98-48.

DZIAŁ BUDOWY I UTRZYMANIA KOLEI.

279

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 sierpnia 1948 r. w sprawie zmian w Statucie organizacyjnym Dyrekcji Odbudowy Warszawskiego Węzła Kolejowego.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W Wydziale Ogólnym Dyrekcji Odbudowy Warszawskiego Węzła Kolejowego tworzy się Dział Przetargów i Umów, dotychczasowe zaś Działy: Ogólno-Administracyjny i Personalny łączy się w Dział Administracyjno-Personalny.

§ 2.

1. Wydział Budowlany Dyrekcji Odbudowy Warszawskiego Węzła Kolejowego dzieli się na dwa Wydziały, a mianowicie:
   1) Inżynieryjno-Budowlany;
   2) Architektoniczno-Budowlany.
2. W skład Wydziału Inżynieryjno-Budowlanego wchodzą Działy:
   1) Projektów Podstawowych i Stacji;
   2) Podtorza i Mostów;
   3) Pomiarowy.
3. W skład Wydziału Architektoniczno-Budowlanego wchodzą Działy:
   1) Budynków i Instalacji;
   2) Instalacji Elektrycznych.

§ 3.

W związku z postanowieniami §§ 1 i 2 w Statucie organizacyjnym Dyrekcji Odbudowy Warszawskiego Węzła Kolejowego (Dz. Urz. M.K. z 1945 r. Nr 10, poz. 89), w brzmieniu zarządzeń Ministra Komunikacji z dnia 16 stycznia 1947 r. (Dz. Urz. M.K. Nr 1, poz. 5), z dnia 1 sierpnia 1947 r. (Dz. Urz. M.K. z 1948 r. Nr 5, poz. 45) i z dnia 26 stycznia 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 1, poz. 13) — wprowadza się następujące zmiany:

1) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6.

W skład Dyrekcji wchodzą:

1) Wydział Ogólny (I);

2) Wydział Inżynieryjno-Budowlany (II);

3) Wydział Architektoniczno-Budowlany (III)";

2) W § 7 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

W skład Wydziału Ogólnego wchodzą Działy:

Przetargów i Umów (1),
Administracyjno-Personalny (2),
Finansowy (3),
Zakupów i Zasobów (4),
Gospodarczy (5),

oraz Samodzielny Referat Prawny";

3) w § 7 po ust. (2) dodaje się 2 nowe ustępy o brzmieniu:

„(3) W skład Wydziału Inżynieryjno - Budowlanego wchodzą Działy:

Projektów Podstawowych i Stacji (1),
Podtorza i Mostów (2),
Pomiarowy (3).

(4) W skład Wydziału Architektoniczno-Budowlanego wchodzą Działy:
Budynków i Instalacji (1),
Instalacji Elektrycznych (2)";

4) W związku z postanowieniem pkt 3) numeracja dotychczasowego ust. (4) w § 7 zmienia się na (5);

5) w § 8 ust. (3) i (4) otrzymuje brzmienie:

„(3) Do pomocy naczelnikowi Wydziału Inżynieryjno-Budowlanego i Wydziału Architektoniczno-Budowlanego (wicedyrektorowi kierującemu wydziałem) może być przydany w razie potrzeby zastępca, mianowany i zwalniany przez Ministra Komunikacji o kompetencjach takich, jakie mu przekaże naczelnik wydziału (wicedyrektor kierujący wydziałem).

(4) Jeżeli naczelnik Wydziału Inżynieryjno - Budowlanego lub Architektoniczno - Budowlanego nie może pełnić służby, zastępuje go zastępca na-

czelnika, na którego przechodzą wówczas wszelkie prawa, obowiązki i odpowiedzialność służbowa naczelnika Wydziału Inżynieryjno - Budowlanego względnie Architektoniczno-Budowlanego. Innych naczelników wydziałów zastępują kierownicy działów wyznaczeni przez dyrektora".

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1948 r.

Nr I. 1-113-20-48.

280

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 12 sierpnia 1948 r. w sprawie zaszeregowania, sprzedaży i wydzierżawiania szyn starych użytecznych i starych nieużytecznych.

1. Szyny uzyskiwane przy wymianach: ciągłej, wtórnej lub bieżącej, zgodnie z przepisami D3 (§ 15 ust. 2), należy dzielić na 3 kategorie:

   I — zdatne do torów bez naprawy (regeneracji);

   II — zdatne do torów po naprawie (regeneracji);

   III — nie zdatne do torów.

2. Szyny I i II kategorii należy zaliczać, zależnie od ich długości i stopnia zużycia, do 3 grup: 1, 2 lub 3, przy czym szyny zaliczone do grupy 1 powinny nadawać się do torów linii pierwszorzędnych, do grupy 2 — do torów linii drugorzędnych i do grupy 3 do torów linii trzeciorzędnych.

3. Szyny stare należy klasyfikować i zapisywać w ewidencji według załączonego schematu mianowicie szyny zdatne do wymiany w torach normalnych do działu IVa, a niezdatne do wymiany w torach normalnych — do działu XVI mianownictwa materiałów, (Część I wydanie II z roku 1945, Nr Z4).

4. Szyny powinny być księgowane według typów, przy czym szyny zakwalifikowane do działu IVa należy księgować w metrach bieżących, z dodaniem kategorii I lub II, szyny zaś zakwalifikowane do działu XVI w tonach i w metrach bieżących (§ 35 przepisów F. 10) oraz w kategorii III.

5. Szyny nadające się do użytku dopiero po regeneracji (napawaniu końców, spawaniu lub obcięciu końców i nawierceniu nowych otworów i t.p.), należy księgować do Dz. IVa mianownictwa kategorii II grupa 1, 2 lub 3, po zregenerowaniu zaś należy je przenieść za pomocą wykazu wytworu, do kategorii I i właściwej grupy (1, 2 lub 3), z dopiskiem w uwadze skrótu „rg".

6. Szyny typów zaliczonych do Dz. IVa grupy 3 poz. 6 schematu, o wadze poniżej 33 kg należy stopniowo wycofywać z Dz. IVa, w miarę zmniejszenia się ich ilości w torach P.K.P. zaliczać do Dz. XVI/88.

7. Ustalanie cen ewidencyjnych dla szyn z Dz. IV/a należy dokonywać w sposób następujący:

   1) dla szyn z Dz. IV/a kat. I t.j. nadającej się do torów bez naprawy, cenę wyznacza się w wysokości 50% ceny szyn nowych przerachowanej na cenę za m.b.;

   2) dla tych samych szyn ale kat. II t.j. nadających się do torów po naprawie — cenę wyznacza się w wysokości najwyżej 35% ceny szyn nowych, przerachowanej na cenę za 1 m.b.

   3) Cenę ewidencyjną szyn regenerowanych ustala ta D.O.K.P., pod której zarządem dokonywuje się regeneracja, przez dodanie do ceny ewidencyjnej szyn (kat. II), — kosztów regeneracji, po czym za pomocą wykazu wytworu wprowadza regenerowane szyny do ewidencji szyn kategorii I z nowymi cenami.

4. Cena ewidencyjna szyn po regeneracji w zasadzie nie powinna przewyższać 50% wartości szyn nowych danego typu;

5. Wartość użytkowa szyn po regeneracji nie powinna być mniejsza, niż szyn tego samego typu z Dz. IVa kat. I t.j. nadających się do torów bez naprawy;

6. Szyny z Dz. XVI powinny być oceniane i zarachowywane według cen ewidencyjnych (rejestrowych), ustalanych periodycznie zarządzeniami Ministerstwa Komunikacji dla materiałów żelaznych starych z Dz. XVI.

8. D.O.K.P. może sprzedawać lub wydzierżawiać tylko szyny z Dz. XVI w ramach każdorazowych zarządzeń M.K.

9. Szyny z Dz. IV lub IV/a można sprzedawać w wyjątkowych należycie uzasadnionych przypadkach, po uzyskaniu zgody M.K. na wniosek D.O.K.P., w którym należy umotywować konieczność odstąpienia tych szyn z podaniem ceny ewidencyjnej oraz proponowanej ceny sprzedażnej, odpowiadającej wartości istotnej materiałów lub też ceny proponowanej przez nabywcę, która jednak w żadnym przypadku nie może być niższa od ceny ewidencyjnej szyn z doliczeniem obowiązującego dodatku administracyjnego w wysokości 40%.

10. Warunki sprzedaży i dzierżawy szyn z Dz. XVI są ustalane okresowo w oddzielnych zarządzeniach, zaznacza się jednak, że przy sprzedaży i wydzierżawianiu szyn z Dz. XVI według cen ustalonych dla sprzedaży lub dla dzierżawy, nie należy doliczać dodatku administracyjnego.

11. Klasyfikację wszystkich materiałów nawierzchni według właściwych działów i numerów mianownictwa oraz kategorii i grup należy przeprowadzać przy ich odzysku z jak największą sumiennością.

12. Nadzorcze organy służby drogowej oraz kontrolujące — służby zasobów i biura finansowego powinny przy wyjazdach służbowych badać zapasy starych szyn pod względem prawidłowości zaszeregowania do Dz. IV/a, lub XVI, oraz do poszczególnych pozycyj i kategorii tych działów, przy czym szczególną uwagę należy położyć na okoliczność, że do Dz. IV/a można klasyfikować tylko materiały bez wszelkiej wątpliwości nadające się do dalszego użytku w torach.

13. Dla podanych w schemacie typów szyn nieuwzględnionych w mianownictwie materiałów należy otworzyć nowe numery:

dla typu „C" (polski) w Dz. IV nowy numer 1219 i w Dz. IV/a Nr 1220,

dla typu „S41" w Dz. IV nowy numer 1221 i w Dz. IV/a Nr 1222,

dla typu „S45" w Dz. IV nowy numer 1223 i w Dz. IV/a Nr 1224,

dla typu „S49" w Dz. IV nowy numer 1225 i w Dz. IV/a Nr 1226.

14. Remanenty szyn uporządkowane według powyższych wskazówek należy onaczać za pomocą tabliczek na słupkach pomalowanych olejno:

1) dla nowych szyn kolorem białym;

2) dla starych szyn, zaliczonych do Dz. IV/a mianownictwa kolorem zielonym z dodaniem skrótu „rg" dla szyn regenerowanych;

3) dla szyn star. przeznaczonych do regeneracji w połowie zielony w połowie czerwony kolor w kierunku pionowym;

4) dla starych szyn, zaliczonych do Dz. XVI kolorem czerwonym;

5) dla szyn gwarantowanych wyjętych z torów przed upływem terminu gwarancyjnego kolorem żółtym.

Takimi samymi barwami należy malować końce odnośnych szyn.

15. Na tabliczkach powinny być wypisane farbą olejną: Nr mianownictwa i typ szyn, oraz kredą — ilości szyn w stosach, jeżeli długość jest normalna dla danego typu (przy czym samą cyfrę długości szyn należy wymienić); jeżeli zaś w stosach są szyny rozmaitej długości, należy podać tylko granicę tejże (od . . . do . . . .) oraz długość sumaryczną.

16. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy w zakresie objętym niniejszym okólnikiem.

Nr V. 3-22-34-48.

Dział mianownictwa	Grupa torów	Rodzaj szyn: Ciężar „P" kg/mb.	Rodzaj szyn: Długość „L" mtr.	Zużycie w mm. „Z"	Typy	Kategoria	Cena ewidencyjna za tonę
IVa	1	P ≥ 40	L ≥ 9	Z < 8	polskie S. C b. pruskie 8,9,15, S 41; S 45 i S 49. b. rosyjskie 40 b. austryiackie A belgijskie i bawarskie	I/II/	I kategoria 50% ceny szyn now. II kateg. — 35% ceny szyn now.
	2	P ≥ 40	L ≥ 9	8<Z<10	jak pod 1	I/II/	
		40 ≥ P ≥ 33	L ≥ 9	Z < 8	polskie L b. pruskie 6 i 7 b. rosyjskie 38,39 i 41 b. austriackie X,Xa,D CIV i XXVII		
	3	1. P ≥ 40	L ≥ 9	10≤Z<12	jak grupa 1	I/II/	
		2. P ≥ 40	9≥L≥7,5	Z < 12	jak grupa 1		
		3. 40 ≥ P ≥ 33	L≥7,5	Z ≤ 8	jak grupa 2		
		4. P ≥ 40	7,5 > L > 3	Z < 10	jak grupa 1	II	35% ceny szyn now.
		5. 40 > P > 33	7,5 > L > 3	Z ≤ 6	jak grupa 2		
		6. P < 33	L ≥ 7,5	Z < 8	Typy 4, 5, 10, 56, 99, 152, 164, B, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 42 XXIV, XXIVa, XX, XXX, C, E i różne inne	I	50% ceny ewidencyjnej szyn nowych
XVI	Numer mianownictwa 86	dowolny	L < 1,5		złom	III	Każdorazowo na podane odnośne zarządzenia M. K.
	87	dowolny	dowolna jednak większa od 1,5		budowlane		
	88	dowolny	L ≥ 7,5		bocznicowe		

Załącznik do okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 12 sierpnia 1948 r. Nr V. 3-22-34-48.

	Bliższe określenie jakości oraz przeznaczenia.
Bez względu na wielkość zapasu	Do kategorii I należy zaliczać szyny nadające się do użycia bez regeneracji. Do kategorii II należy zaliczać szyny o długościach i zużyciu wskazanych w grupie 1, 2 i 3, lecz wymagające spawania lub regeneracji. Po spawaniu lub zregenerowaniu szyny te powinny być przeniesione do grupy 1, 2 lub 3 kategorii I. Wartość szyn po regeneracji w zasadzie nie powinna przewyższać 50% wartości szyn nowych.
	jak wyżej
	jak wyżej
	jak wyżej
	jak wyżej
Szyny te i szyny innych typów przestarzałych zaliczać należy do grupy 3 tylko w ilości niezbędnej do rezerwy stałej i wymiany bieżącej, reszta tych szyn winna być zaliczana do działu XVI, Nr mianownictwa 88. Szyny te nie podlegają regeneracji.	
Tutaj należą kawałki szyn bez względu na zużycie główki do 1,5 m oraz dłuższe, jednak poskręcane, przepalone i t.p. Szyny z tej grupy przeznaczone są na sprzedaż jako złom.	
Tutaj należą szyny: a) o ciężarze od 40 kg/m i wyżej zużyte ponad 12 mm, b) o ciężarze szyny poniżej 40 kg/m zużyte ponad 8 mm, zdatne tylko dla celów budowlanych własnych i na sprzedaż.	
Tutaj należą szyny zbędne z grupy 3, poz. 6, podlegające likwidacji, czy to ze względu na przestarzały typ, czy też z powodu za małej wagi poniżej 33 kg/mb, jednak o zużyciu nieprzekraczającym 8 mm zdatne jeszcze od budowy bocznic własnych, lub na sprzedaż, albo do wydzierżawienia na budowę bocznic prywatnych. Tutaj zaliczać należy również szyny tych typów, które w myśl zarządzenia M. K. powinny być przekazywane kolejom wąskotorowym.	

DZIAŁ MECHANICZNO-KOLEJOWY.

281

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 sierpnia 1948 r. o utworzeniu warsztatów uczniowskich w warsztatach głównych kolei państwowych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W statucie organizacyjnym warsztatów głównych kolei państwowych, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 23 maja 1936 r. (Dz. Urz. M.K. Nr 29, poz. 139), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w pkt. 4) na końcu po wyrazie „prywatnych“ zamiast kropki wstawia się przecinek, a po tym punkcie dodaje się nowy punkt 5) o brzmieniu:

„5) przygotowanie kadr fachowych personelu służby mechanicznej przez szkolenie uczniów“;

2) § 2 ust. (7) otrzymuje brzmienie:

„(7) Zależnie od miejscowych warunków mogą być nadto utworzone w warsztatach:

1) centralne biuro rozdzielcze (§ 11);

2) warsztat uczniowski. „(§ 16).“;

3) w § 3 ust. (2) w pkt. 9) po wyrazach „praktycznem pracowników“ zamiast wyrazów „nad szkoleniem uczniów warsztatowych“ wstawia się wyrazy „nad moralnym i obywatelskim wychowaniem i technicznym wyszkoleniem uczniów warsztatowych“;

4) w § 3 ust. (2) w pkt. 9) po lit. a) dodaje się lit. „a)“ o brzmieniu:

„a) przyjmuje uczniów warsztatowych w charakterze terminatorów zawodowych, w ramach kontyngentu ilościowego ustalonego przez Biuro Personalne M.K.“;

5) w § 6 ust. (2) w pkt. 18) lit. j) na końcu po wyrazie „warsztatowych“, kasuje się przecinek i dodaje się wyrazy „w czasie pozostawania ich na wyszkoleniu w danym dziale warsztatowym“;

6) w § 10 po ust. (3) dodaje się nowy ust. (4) o brzmieniu:

„(4) Postanowienia niniejszego paragrafu nie odnoszą się do warsztatu uczniowskiego (§ 16)“;

7) w § 13 w pkt. 2) lit. a) na końcu po wyrazie „warsztatowych“, kasuje się przecinek i dodaje się wyrazy „w czasie pozostawania ich w danej grupie robót działu warsztatowego“;

8) po § 15 dodaje się nowy § 16 o brzmieniu:

„§ 16.

Warsztat uczniowski.

(1) W zależności od miejscowych warunków, a to: pomieszczeń i urządzeń warsztatowych, obsady personelu szkolnego, ilości uczniów, oraz istnienia w danej miejscowości średniej szkoły zawodowej dla teoretycznego szkolenia uczniów, może być w warsztatach głównych utworzony, z zarządzenia Ministerstwa Komunikacji, warsztat uczniowski, równorzędny działowi warsztatowemu II kl.

(2) Do zakresu działania warsztatu uczniowskiego należy:

1) szkolenie praktyczne dla służby mechanicznej fachowych kadr spośród uczniów przyjętych na naukę zawodu do warsztatu uczniowskiego;

2) współudział z kierownictwem odpowiedniej średniej szkoły zawodowej w szkoleniu teoretycznym uczniów w średnich szkołach zawodowych.

(3) Zakres szkolenia praktycznego uczniów w warsztacie uczniowskim ustalają osobne przepisy zatwierdzone przez Ministra Komunikacji.

(4) Na czele warsztatu uczniowskiego stoi kierownik, mianowany i zwalniany przez Ministra Komunikacji, który:

1) podlega bezpośrednio naczelnikowi warsztatów;

2) jest zwierzchnikiem uczniów szkolących się w warsztacie uczniowskim;

3) jest odpowiedzialny za całokształt pracy warsztatu uczniowskiego oraz za planową i racjonalną organizację nauki praktycznej w tym warsztacie;

4) sprawuje nadzór nad należytym stosowaniem i realizowaniem ustalonego programu szkolenia uczniów;

5) kieruje praktyczną nauką uczniów w warztacie, dbając o pełnowartościowe przygotowanie ich do wykonywania zawodu;

6) czuwa nad tym, ażeby uczniowie nie byli zatrudniani przy pracach nie mających związku z nauką, szczególnie przy pracach ciężkich i niebezpiecznych lub szkodliwych dla ich zdrowia;

7) ustala z kierownictwem średniej szkoły zawodowej tygodniowy plan godzin zajęć uczniów w warsztacie i nauki teoretycznej w szkole oraz uzgadnia wszelkie ewentualne zmiany w nim przeprowadzone;

8) kontroluje regularne uczęszczanie uczniów do średniej szkoły zawodowej;

9) sprawdza postępy nauki uczniów, prowadzone przez szkołę w kontrolce obecności, podpisując wykazy ocen za poszczególne okresy;

10) utrzymuje ścisłą łączność z kierownictwem średniej szkoły zawodowej osobiście lub korespondencyjnie;

11) prowadzi wykaz uczniów według ustalonego wzoru, wykaz ten okazuje na żądanie organów inspekcji pracy;

12) bierze udział z urzędu w posiedzeniach Komisji Egzaminacyjnej;

13) układa plan urlopów instruktorów i uczniów, który zatwierdza naczelnik warsztatów;

14) sprawuje bezpośredni nadzór nad:

a) utrzymaniem w należytym stanie urządzeń mechanicznych w warsztacie uczniowskim oraz dba o oto, aby odpowiadały one warunkom bezpieczeństwa pracy,

b) wyposażeniem warsztatu uczniowskiego w potrzebne materiały, maszyny oraz narzędzia pracy,

c) racjonalnym rozchodem materiałów, wody, gazu, energii elektrycznej i opału w warsztacie uczniowskim,

d) bezpieczeństwem pożarowym warsztatu uczniowskiego i przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych,

e) bezpieczeństwem pracy uczniów oraz zapewnieniem im szybkiej i skutecznej pomocy w nieszczęśliwych wypadkach,

f) przestrzeganiem w warsztacie uczniowskim przepisów o czasie pracy,

g) zdrowotnością pomieszczeń służbowych warsztatu uczniowskiego, higieną pracy i czystością w nich oraz na placu należącym do warsztatu uczniowskiego, stosownie do wskazówek lekarza rejonowego,

h) przestrzeganiem przez uczniów obowiązujących przepisów, instrukcji, regulaminów, zarządeń i poleceń władz wyższych, oraz upoważnionych do tego organów kontrolnych,

i) należytym wyzyskaniem instruktorów warsztatowych pod względem fachowym;

(5) W razie nieobecności na służbie kierownika warsztatu uczniowskiego kierownictwo warsztatu obejmuje pracownik wyznaczony przez naczelnika warsztatów, na którego przechodzą wówczas wszystkie prawa, obowiązki i odpowiedzialność służbowa kierownika warsztatu uczniowskiego.

(6) W zależności od potrzeb kierownikowi warsztatu uczniowskiego może być przydana do pomocy w sprawowaniu bezpośredniego nadzoru nad szkolącymi się uczniami odpowitdnia ilość instruktorów warsztatu uczniowskiego, w granicach etatów ustalonych dla danych warsztatów głównych.

(7) Instruktor warsztatu uczniowskiego:

1) podlega bezpośrednio kierownikowi warsztatu uczniowskiego;

2) jest bezpośrednim zwierzchnikiem służbowym uczniów przydzielonej mu grupy;

3) składa kierownikowi warsztatu uczniowskiego sprawozdanie o wszelkich uchybieniach i wykroczeniach uczniów oraz o ich postępach w nauce;

4) jest obowiązany:

a) znać osobiście uczniów swojej grupy;

b) udzielać im wszelkich rad i wskazówek fachowych w okresie nauki zawodu;

5) bierze udział w ocenie postępów uczniów swojej grupy;

6) sprawuje bezpośredni nadzór nad:

a) fachowym wyszkoleniem uczniów swojej grupy,

b) należytym wykonywaniem przez uczniów robót wyznaczonych im celem nauki zawodu,

c) bezpieczeństwem i sprawnością urządzeń technicznych w wyznaczonym mu pomieszczeniu warsztatu uczniowskiego;

d) przestrzeganiem przez uczniów obowiązujących przepisów, instrukcji, regulaminów, zarządzeń i poleceń władz wyższych oraz upoważnionych do tego organów kontrolnych,

e) bezpieczeństwem pożarowym w wyznaczonym mu rejonie oraz nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych,

f) bezpieczeństwem pracy uczniów oraz zapewnieniem im pierwszej pomocy w nieszczęśliwych wypadkach,

g) utrzymaniem czystości i porządku oraz higieną pracy w pomieszczeniach wyznaczonych dla jego grupy uczniów,

h) należytym wykorzystaniem czasu pracy przez uczniów jego grupy oraz nad przestrzeganiem obowiązujących godzin zajęć.

i) należytym stanem inwentarza i narzędzi wydawanych uczniom do nauki zawodu oraz nad ich przechowywaniem,

j) oszczędnym i właściwym zyżuciem materiałów wydawanych uczniow w okresie nauki zawodu".

7) W związku z postanowieniami pkt. 8) oznaczenie §§ 16 i 17 pkt. 8) statutu warsztatów głównych zmienia się na 17 i 18.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-112-15-48.

282

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 21 sierpnia 1948 r. w sprawie zatwierdzenia „Warunków technicznych na dostawę wagonów towarowych".

§ 1.

Zatwierdzam „Warunki techniczne na dostawę wagonów towarowych Nr M. 65", które ukażą się w osobnym wydaniu.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1948 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą „Warunki techniczne na dostawę wagonów", zatwierdzone przez Ministra Kolei Żelaznych dnia 12 maja 1920 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 8, poz. 5) wraz z późniejszymi zmianami.

Nr VI. 1-40-16-48.

283

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 4 sierpnia 1948 r. w sprawie zatwierdzenia „Warunków technicznych na dostawę dla P.K.P. blachy dachowej czarnej ze stali węglowej walcowanej".

§ 1.

Zatwierdzam „Warunki techniczne na dostawę dla P.K.P. blachy dachowej czarnej ze stali węglowej walcowanej Nr Z. 5-134", które ukażą się w osobnym wydaniu.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1948 r: Równocześnie tracą moc obowiązującą „Warunki techniczne na dostawę żelaznej blachy dachowej (czarnej) dla P.K.P." zatwierdzone przez Ministerstwo Komunikacji dnia 18 grudnia 1925 r. jako druk P.K.P. serii Z. Nr 134.

Nr VI. 1-40-14-48.

DZIAŁ ELEKTROTECHNICZNO - KOLEJOWY.

284

Zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów oraz Ministra Komunikacji z dnia 24 lipca 1948 r. w sprawie przyłączania do telefonicznej sieci kolejowej telefonów instytucji z poza resortu komunikacji.

§ 1.

Do czasu ukończenia odbudowy międzymiastowej sieci telefonicznej publicznej dopuszcza się, aż do odwołania przyłączanie do sieci telefonicznej kolejowej telefonów do użytku instytucji o specjalnym znaczeniu gospodarczym lub politycznym, zwanych w dalszym ciągu „instytucjami z poza resortu komunikacji" na warunkach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2.

1. Zakładanie telefonów w instytucjach z poza resortu komunikacji przeprowadzają na terenach kolejowych organa przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" („P.K.P."), na pozostałych zaś terenach organa państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" („P.P.T.T.").
2. Włączenia telefonów do telefonicznej centrali kolejowej dokonują organa „P.K.P.".
3. Wnioski instytucji z poza resortu komunikacji o przyłączenie do telefonicznej sieci kolejowej załatwiają dyrekcje okręgów poczt i telegrafów w porozumieniu z właściwymi dyrekcjami okręgowymi kolei państwowych.

§ 3.

1. Telefony instytucji z poza resortu komunikacji, przyłączone do telefonicznej sieci kolejowej, stanowią stację abonentową w rozumieniu § 2, ust. 5 ordynacji telefonicznej (Dz. U. R. P. Nr 106 z 1934 r., poz. 944).
2. Przystąpienie do abonamentu następuje przez podpisanie odpowiedniej deklaracji.
3. Umowa abonamentowa może być zawarta na czas określony, nie krótszy niż miesiąc lub na czas nieokreślony.
4. Umowa abonamentowa zawarta na czas nieokreślony może być wypowiedziana przez obie strony w terminie 14-dniowym przed upływem bieżącego miesiąca abonamentowego.

§ 4.

1. Telefony instytucji z poza resortu komunikacji będą przyłączone do centrali telefonicznej kolejowej obwodami miejscowymi do połączenia dwóch punktów w obrębie sieci miejscowej bez pośrednictwa publicznej centrali telefonicznej.
2. Obwód może być wykorzystany do obsługi jednego lub kilku aparatów telefonicznych.
3. W przypadku istnienia centrali abonentowej połączonej z centralą miejską, powinna być ona tak urządzona, aby uniemożliwiona była łączność między siecią telefoniczną kolejową i publiczną.
4. Telefony instytucji z poza resortu komunikacji powinny być używane tylko do własnych celów instytucji i nie mogą być odstępowane do użytku, osobom trzecim.

§ 5.

1. Za używanie telefonów przyłączonych do telefonicznej sieci kolejowej uiszczać będzie in-

stytucja z poza resortu komunikacji następujące opłaty:

1) jednorazowe:

a) za oddanie do użytku obwodu telefonicznego łączącego instytucję z poza resortu komunikacji z centralą telefoniczną kolejową — opłatę w podwójnej wysokości jak za oddanie do użytku abonenta obwodu telefonicznego, łączącego stację abonentową z centralą miejscową w I strefie miejscowej sieci,

b) inne opłaty wstępne i instalacyjne według taryfy telefonicznej;

2) abonamentowe:

a) od każdego miejscowego połączenia telefonów instytucji z poza resortu komunikacji z centralą telefoniczną kolejową — w wysokości taryfowej jak za obwód telefoniczny do połączenia dwóch punktów w obrębie sieci miejscowej bez pośrednictwa centrali miejscowej,

b) za aparaty dodatkowe załączone do aparatu głównego lub centrali abonentowej, uprawnione do prowadzenia rozmów na sieci kolejowej,

c) za prawo prowadzenia rozmów telefonicznych w dowolnych relacjach w ciągu całej doby na międzymiastowej telefonicznej sieci kolejowej — w wysokości taryfowej jak za obwód telefoniczny w sieci międzymiastowej do stałej komunikacji telefonicznej w odległości 400—500 km.

2. Opłaty wymienione w ust. 1, pkt. 2, lit. a) i c) pobierane będą za każdy obwód łączący telefony instytucji z centralą kolejową.

3. Jeśli przyłączenie telefonów instytucji z poza resortu komunikacji wymagać będzie specjalnych robót — pobrane będą nadto opłaty w wysokości rzeczywistych kosztów.

4. Stawki wymienionych w ust. 1 opłat są podane w taryfie telefonicznej (Dz. Taryf Poczt. - Telekom. Nr 12 z 1947 r., poz. 44) i ulegają odpowiedniej zmianie wraz ze zmianą taryfy telefonicznej.

5. Opłaty wymienione w ust. 1, pkt. 2) pobierane będą przez organa państwowego przedsiębiorstwa „P.P.T.T." — w abonamencie miesięcznym z góry.

6. W wypadku przyłączenia instytucji z poza resortu komunikacji do sieci telefonicznej kolejowej w pierwszej połowie miesiąca — pobiera się opłaty abonamentowe za cały miesiąc, w drugiej połowie miesiąca — pobiera się opłaty za pół miesiąca.

§ 6.

1. Opłaty telefoniczne, określone w § 5, ust. 1, pkt. 1) oraz pkt. 2) lit. a) i b), — przypadają w całości na rzecz państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", w przypadku zakładania telefonów na terenach kolejowych przez organa „P.K.P." opłaty powyższe przypadają w całości na rzecz przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

2. Opłaty telefoniczne, określone w § 5, ust. 1, pkt. 2) lit. c) podlegają podziałowi w stosunku: 60% dla przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", — 40% dla państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

3. Rozliczenie z tytułu opłat telefonicznych przypadających w całości na rzecz przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i wynikających z podziału, następuje centralnie co miesiąc z dołu między Ministerstwem Poczt i Telegrafów i naczelnym organem przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w ramach ogólnych rozliczeń z tytułu wzajemnego zadłużenia. Opłaty te są przekazywane przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów według stanu ewidencyjnego abonentów z poza resortu komunikacji.

4. Opłaty nieściągalne po terminie 3-miesięcznym mogą być umarzane w porozumieniu obydwu Ministerstw i następnie potrącane w rozrachunku z naczelnym organem przedsiębiorstwa „P.K.P." z bieżących z tego tytułu wpływów.

§ 7.

1. Telefony będące własnością „P.K.P.", zainstalowane w lokalach instytucji z poza resortu komunikacji poza terenami kolejowymi, będą w terminie do dnia 15.VIII.1948 r. zdjęte przez organa „P.K.P.", a w miejsce tych będą zainstalowane aparaty telefoniczne, będące własnością państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

2. Linie telefoniczne na terenach poza kolejowych, łączące instytucje z poza resortu komunikacji z centralą telefoniczną kolejową, oraz wszelki materiał instalacyjny, zdatny do dalszego użytku, stanowiące dotychczas własność „P.K.P." — przechodzą na własność państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" za zwrotem równowartości w gotówce lub w materiałach, ustalonej we wzajemnym porozumieniu.

3. Instytucje z poza resortu komunikacji, które w dniu 1.VIII.1948 r. były już przyłączone do telefonicznej sieci kolejowej, uiszczają organom „P.P.T.T." tylko opłaty bieżące, wymienione w § 5, ust. 1, pkt. 2).

§ 8.

Zarządzenie niniejsze podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów i w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1948 r.

Nr VIII. 2-17-48.

285

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 sierpnia 1948 r. o zmianach w Statucie organizacyjnym Biura Elektryfikacji Kolei.

Niniejszym zarządzam co następuje:

§ 1.

W Statucie organizacyjnym Biura Elektryfikacji, stanowiącym załącznik zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 1 sierpnia 1947 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 8, poz. 162), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 w ust. 2 po pkt. 9) dodaje się nowy pkt. 10) o brzmieniu:

„10.) zarządza przeprowadzanie studiów nad zagadnieniami związanymi z elektryfikacją kolei w ramach planu zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji."

W związku z tym numerację dotychczasowych punktów 10)—14) zmienia się na 11)—15);

2) w § 11 po ust. 3 dodaje się nowy ust. 4 o brzmieniu:

„4) Na wniosek dyrektora Biura mogą być tworzone, w drodze osobnych zarządzeń Ministra Komunikacji, główne składnice materiałów elektryfikacji i warsztaty podręczne, podległe oddziałom elektryfikacji."

W związku z tym oznaczenie dotychczasowych ust. 4, 5 i 6 zmienia się na 5, 6 i 7.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1948 r.

Nr I. 1-114-29-48.

286

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 sierpnia 1948 r. o zatwierdzeniu Regulaminu Biura Elektryfikacji Kolei.

Niniejszym zarządzam:

Powołując na postanowienia § 11 ust. 6 Statutu organizacyjnego Biura Elektryfikacji Kolei (Dz. Urz. M. K. z 1947 r. Nr 8, poz. 162), zatwierdzam Regulamin tego Biura, który stanowi załącznik niniejszego zarządzenia.

Regulamin wchodzi w życie z dniem 1 września 1946 r.

Nr I. 1-114-25-48.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dn. 25.8. 48 r.
Nr I. 1-114-25-48.

R E G U L A M I N

Biura Elektryfikacji Kolei.

§ 1.

Do zakresu działania Wydziału Ogólnego należa(y):

1) załatwianie, w porozumieniu z właściwymi wydziałami, spraw osobowych pracowników Biura Elektryfikacji Kolei, zwanego w dalszym ciągu „Biurem" i podległych mu jednostek służbowych, z wyjątkiem spraw załatwianych przez D.O.K.P. Warszawa;

2) sprawy kontroli gospodarki personalnej w Biurze i podległych mu jednostkach służbowych; przedstawianie M. K. wniosków w tym zakresie, w szczególności w sprawach ogólnego stanu i zapotrzebowania personelu oraz w sprawach wydatków na jego utrzymanie;

3) prowadzenie rejestracji osobowej pracowników Biura i podległych mu jednostek służbowych;

4) prowadzenie statystyki ilościowej personelu Biura i podległych mu jednostek służbowych dla potrzeb Ministerstwa Komunikacji;

5) opracowywanie preliminarzy etatów Biura i podległych mu jednostek służbowych na podstawie projektów, otrzymanych od właściwych wydziałów i zawiadywanie tymi etatami;

6) wnioski w sprawie organizacji Biura i podległych mu jednostek służbowych;

7) sprawy ogólno - administracyjne, gospodarcze i kancelaryjne Biura;

8) sporządzanie sprawozdań ogólnych Biura na podstawie materiałów dostarczonych przez inne wydziały;

9) opiniowanie pod względem ogólnym i prawnym wszystkich umów;

10) opiniowanie pod względem prawnym wniosków o umowy w sprawach cen, terminów, gwarancji itp.;

11) zasięganie opinii prawnej Prokuratorii Generalnej w sprawach, w których ze względu na skomplikowany charakter lub wchodzące w

grę poważne interesy Państwa konieczne jest przy zawieraniu umowy zachowanie specjalnej staranności i rozwagi;

12) czuwanie nad prowadzeniem gospodarki finansowej Biura i podległych mu jednostek służbowych w granicach ustalonych preliminarzem budżetowym;

13) opracowywanie preliminarza budżetowego i zestawień wydatków do rocznego planu inwestycyjnego jako też rocznego sprawozdania z gospodarki finansowej i materiałowej oraz sprawozdań budżetowych;

14) sprawy gospodarowania przydzielonymi kredytami i ich rejestrowanie;

15) prowadzenie statystyki budżetowej i zużycia materiałów zasobowych;

16) sporządzanie dowodów płatniczych i wszelkich sprawozdań rachunkowych, zgodnie z obowiązującymi na P.K.P. przepisami, oraz zarządzanie odnośnych wypłat;

17) sporządzanie list płacy dla personelu, oraz likwidacja wszelkiego rodzaju wynagrodzeń, ryczałtów, kosztów podróży, zapomóg i innych należności pracowniczych;

18) nadzór nad gospodarką materiałową, uzgadnianie pozostałości materiałów w składnicach, oraz rejestracja inwentarza;

19) sporządzanie komisyjnych protokółów odbiorów ilościowych i jakościowych, zarówno materiałów, jak i urządzeń z dostaw (zakupów), oraz sprawozdań o dostawach materiałów;

20) sporządzanie sprawozdań z obrotu materiałami, łącznie z zleceniami księgowymi i memoriałowymi;

21) prowadzenie rachunku funduszu zaliczkowego, którego wysokość ustala M. K., uzupełnianie tego funduszu, oraz prowadzenie kasy podręcznej w myśl obowiązujących przepisów;

22) opracowywanie danych statystycznych dla Głównego Urzędu Statystycznego;

23) sprawy zakupywania materiałów i przedmiotów inwentarialnych za zwykłym rachunkiem w drodze ustnej umowy;

24) sporządzanie wniosków o skasowanie inwentarza;

25) sprawdzanie rachunków materiałowych;

26) kontrola rejestracji ilościowej i pieniężnej materiałów i inwentarza;

27) rejestrowanie i kontrola ilościowa inwentarza użytkowego;

28) uczestniczenie w komisyjnych przetargach na zakupy i dostawy w komisjach odbiorczych;

29) kontrola głównych składnic materiałów elektryfikacji podległych oddziałom elektryfikacji;

30) organizowanie i prowadzenie szkolenia personelu przy współpracy innych wydziałów Biura;

31) sprawy sprawozdawczości Biura przy współpracy innych wydziałów.

§ 2.

Do zakresu działania Wydziału Studiów należy(ą):

1) opracowywanie w ramach planu zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji, projektów ogólnych elektryfikacji kolei i przedstawianie ich Ministerstwu Komunikacji;

2) opracowywanie danych do projektów ogólnych wykonywanych poza Biurem na podstawie umowy o dzieło, nadzór nad ch wykonywaniem i ich ocena;

3) współpraca przy opracowywaniu przez inne urzędy projektów ogólnych związanych z elektryfikacją kolei;

4) opracowywanie, ustalanie i uzgadnianie w ramach planu zatwierdzonego przez M. K., programów elektryfikacji kolei i w związku z tym danych do preliminarza budżetowego;

5) przeprowadzanie, w ramach planu zatwierdzonego przez M. K. studiów nad postępem elektryfikacji zagranicą i opracowywanie odpowiednich wniosków;

6) przeprowadzanie, w ramach planu zatwierdzonego przez M. K. oceny wyników ogólnych elektryfikacji kolei i jej eksploatacji oraz opracowywanie odpowiednich wniosków;

7) przeprowadzanie w ramach planu zatwierdzonego przez M. K. studiów nad rentownością trakcji elektrycznej i badanie dojrzałości poszczególnych linii kolejowych do elektryfikacji;

8) studia nad sposobem zasilania trakcji elektrycznej i wykorzystania krajowych źródeł energii elektrycznej;

9) opracowywanie w ramach planu zatwierdzonego przez M. K. wspólnie z Wydziałem Technicznym zadań dla przemysłu krajowego;

10) współpraca z Wydziałem Ogólnym przy opracowywaniu wszelkich preliminarzy finansowych związanych z zakresem działania Wydziału Studiów;

11) opracowywanie, w ramach planu zatwierdzonego przez Ministerswo Komunikacji, ogólnych wytycznych w sprawach normalizacji urządzeń trakcji elektrycznej;

12) opracowywanie, w ramach planu zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji, ogólnych wytycznych i założeń do opracowania instrukcji służbowych i technicznych;

13) opracowywanie, w ramach planu zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji, zasad szkolenia personelu w zakresie elektryfikacji kolei w kraju oraz projektów szkolenia personelu zagranicą;

14) sprawy piśmiennictwa technicznego i publikacji z zakresu działania Biura;

15) opracowywanie w ramach planu zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji wytycznych eksploatacyjnych trakcji elektrycznej przed oddaniem D.O.K.P. urządzeń do ruchu.

§ 3.

Do zakresu działania Wydziału Technicznego należy(ą):

1) opracowywanie normalizacji urządzeń trakcji elektrycznej w zakresie podstacji, sieci, taboru i warsztatów;

2) współpraca z Wydziałem Studiów przy opracowywaniu zadań dla przemysłu krajowego w zakresie podstacji, sieci, taboru i warsztatów;

3) opracowywanie instrukcji służbowych i technicznych w zakresie podstacji, sieci, taboru i warsztatów;

4) współpraca z Wydziałem Studiów przy opracowywaniu zasad szkolenia personelu w zakresie elektryfikacji kolei w kraju i zagranicą, w zakresie podstacji, sieci, taboru i warsztatów;

5) współpraca z Wydziałem Studiów przy ustalaniu programów realizacji elektryfikacji kolei w zakresie podstacji, sieci, taboru i warsztatów;

6) opracowywanie szczegółowych programów realizacji elektryfikacji kolei w zakresie podstacji, sieci, taboru i warsztatów, na podstawie ogólnych programów opracowywanych przez Wydział Studiów;

7) udział w odbiorach technicznych gotowych urządzeń w zakresie podstacji, sieci, taboru i warsztatów;

8) ocena pracy urządzeń oddanych do eksploatacji oraz opracowywanie odpowiednich wniosków i sprawozdań w zakresie podstacji, sieci, taboru, warsztatów i elektrowozowni;

9) organizowanie i przeprowadzanie prób z nowymi urządzeniami i konstrukcjami w zakresie podstacji, sieci, taboru, warsztatów i elektrowozowni;

10) opracowywanie warunków technicznych na budowę i wyposażenie warsztatów i elektrowozowni; opracowywanie względnie współpraca przy opracowywaniu projektów szczegółowych warsztatów i elektrowozowni i rozpatrywanie wykonanych projektów;

11) współpraca z Wydziałem Budowy przy kontroli nad dostawami i wykonywanymi robotami w zakresie podstacji;

12) opracowywanie projektów szczegółowych sieci trakcyjnej i zasilającej oraz warunków technicznych na dostawy i wykonanie robót sieciowych;

13) współpraca z Wydziałem Budowy przy kontroli nad dostawami i wykonywanymi robotami w zakresie sieci;

14) opracowywanie na zlecenie M. K. norm pracy i premii w zakresie elektryfikacji kolei;

15) rozpatrywanie opracowywanych projektów szczegółowych taboru elektrycznego oraz opracowywanie warunków technicznych na dostawę taboru;

16) kontrola techniczna nad dostawami w zakresie taboru;

17) opracowywanie norm wykorzystania obrotu i utrzymania taboru elektrycznego;

18) opracowywanie metod naprawy i utrzymania taboru elektrycznego;

19) opracowywanie projektów szczegółowych warsztatów i elektrowozowni oraz warunków technicznych wykonania robót przy budowie i wyposażeniu warsztatów i elektrowozowni;

20) nadzór techniczny nad dostawami i robotami w zakresie budowy warsztatów i elektrowozowni;

21) sprawy organizacji pracy warsztatów i elektrowozowni;

22) ocena pracy warsztatów elektrotrakcyjnych i elektrowozowni w odniesieniu do taboru w okresie gwarancji firmowej;

23) dostarczanie Wydziałowi Ogólnemu danych potrzebnych do załatwiania spraw finansowych i personalnych w zakresie podstacji, sieci, taboru i warsztatów.

§ 7.

Do zakresu działania Wydziału Budowy należy(ą):

1) opracowywanie harmonogramów robót, zakupów i umów na dostawy i roboty;

2) sprawy związane z przydziałem i z odbiorem technicznym materiałów potrzebnych do wykonywania robót przy budowie sieci trakcyjnej sieci zasilającej i podstacji trakcyjnych;

3) sprawy zakupów i dostaw materiałów o których mowa w pkt. 2);

4) sprawy ogólne, dotyczące budowy urządzeń elekrotrakcyjnych;

5) sprawy organizacji i nadzoru nad robotami, przeprowadzanymi we własnym zakresie;

6) sprawy organizacji kierownictwa i nadzoru nad robotami prowadzonymi przez przedsiębiorców;

7) przygotowywanie i ogłaszanie przetargów na roboty i dostawy, zawieranie umów w granicach posiadanych przez Biuro kompetencji, kontrola i odbiór materiałów i robót, odnośne rozrachunki, sprawozdania i statystyka;

8) sprawdzanie merytoryczne rachunków dostawców i przedsiębiorców;

9) sporządzanie dla Ministerstwa Komunikacji sprawozdań z postępu robót;

10) kontrola i przestrzeganie oszczędnego i celowego zużycia materiałów;

11) sporządzanie planów szczegółowych i harmonogramów prowadzonych robót;

12) sprawy wadiów i kaucji umownych oraz czuwanie nad terminem ich ważności.

287

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 21 sierpnia 1948 r. o zatwierdzeniu Regulaminu Oddziału Elektryfikacji Kolei w Warszawie.

Niniejszym zarządzam:

Powołując się na postanowienie § 1 ust. 4 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 1 sierpnia 1947 r. (Dz. Urz. M. K. z 1948 r. Nr 3, poz. 45) zatwierdzam Regulamin Oddziału Elektryfikacji Kolei w Warszawie, który stanowi załącznik niniejszego zarządzenia.

Regulamin wchodzi w życie z dniem 1 września 1948 r.

Nr I. 1-114-12-48.

Załącznik zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 21 sierpnia 1948 r. Nr I. 1-114-12-48.

REGULAMIN

Oddziału Elektryfikacji Kolei w Warszawie.

§ 1.

1. Oddział Elektryfikacji Kolei w Warszawie, zwany w dalszym ciągu w skrócie „Oddziałem", jest organem wykonawczym Biura Elektryfikacji Kolei podległym bezpośrednio temu Biuru.

2. Terenem działalności Oddziału Elektryfikacji w Warszawie jest teren objęty planami elektryfikacji Warszawskiego Węzła Kolejowego.

§ 2.

Zadaniem Oddziału jest:

1) prowadzenie robót elektryfikacyjnych we własnym zakresie;

2) nadzór nad robotami elektryfikacyjnymi wykonywanymi przez przedsiębiorców państwowych i prywatnych;

3) nadzór nad podległymi wykonawczymi jednostkami służbowymi (§ 10);

4) wykonywanie innych prac zleconych przez Biuro Elektryfikacji Kolei.

§ 3.

1. Na czele Oddziału stoi naczelnik, mianowany i zwalniany przez Ministra Komunikacji, posiadający uprawnienia i obowiązki takie, jak naczelnik oddziału kolei państwowych.

2. Naczelnik Oddziału:

   1) podlega bezpośrednio dyrektorowi Biura Elektryfikacji Kolei;

   2) jest zwierzchnikiem pracowników Oddziału i podległych mu wykonawczych jednostek służbowych i posiada co do nich kompetencje takie jak naczelnik oddziału k.p.;

   3) sprawuje kierownictwo i nadzór nad całością prac Oddziału i podległych mu wykonawczych jednostek służbowych, w szczególności zaś nad całością robót prowadzonych i nadzorowanych przez Oddział;

   4) reprezentuje Oddział na zewnątrz;

   5) organizuje i koodynuje pracę Oddziału, dba o jej sprawność, rozwój i ulepszenie;

   6) czuwa nad ścisłym wykonywaniem wskazówek, poleceń i zarządzeń władz wyższych;

   7) jest odpowiedzialny przed dyrektorem Biura Elektryfikacji Kolei za działalność służbową własną oraz za działalność Oddziału i podległych mu wykonawczych jednostek służbowych;

   8) organizuje odbiór dokonywanych zakupów;

   9) organizuje roboty elektryfikacyjne, prowadzone we własnym zakresie;

   10) sprawuje nadzór nad robotami prowadzonymi przez przedsiębiorców;

   11) czuwa nad gospodarką głównej składnicy materiałów elektryfikacji;

   12) czuwa nad pracą warsztatów pomocniczych podległych Oddziałowi;

13) podaje do wiadomości właściwej D.O.K.P. terminy wykonywania robót elektryfikacyjnych na jej terenie;

14) składa sprawozdanie z postępu robót elektryfikacyjnych na terenie Oddziału dyrektorowi Biura Elektryfikacji Kolei;

15) decyduje we wszystkich sprawach z zakresu działania Oddziału, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych władzom wyższym;

16) wydaje pod osobistą odpowiedzialnością w nagłych wypadkach zagrażających bezpieczeństwu ruchu, całości urządzeń kolejowych lub życiu ludzkiemu oraz w innych wypadkach, mogących wyrządzić znaczne straty dla Skarbu Państwa lub przedsiębiorstwa P.K.P., niezbędne zarządzenia, nawet gdyby one przekraczały jego kompetencje, obowiązany jest jednak zawiadomić o tym bezwłocznie właściwą władzę, w szczególności także wydaje w takich wypadkach zarządzenia niezbędne zarówno w celu szybkiego usunięcia przeszkód w ruchu kolejowym oraz zabezpieczenia i ochrony urządzeń i mienia kolejowego, jak i w celu udzielenia pomocy poszkodowanym.

§ 4.

Naczelnika Oddziału zastępuje w razie jego nieobecności na służbie kontroler elektryfikacji Oddziału, na którego w okresie zastępstwa przechodzą wszystkie prawa, obowiązki i odpowiedzialność służbowa naczelnika Oddziału.

§ 5.

1. Do szczegółowego zakresu działania Oddziału w sprawach ogólno - administracyjnych, finansowo - rachunkowych, gospodarczych i personalnych mają odpowiednie zastosowanie postanowienia przepisów o szczegółowym zakresie działania oddziałów k.p. (Dz. Urz. M. K. z 1947 r. Nr 3, poz. 18), zawarte w § 1 dotyczącym wspólnego zakresu działania wszystkich oddziałów k.p.

2. W zakresie spraw technicznych do Oddziału należą(y):

1) sprawy nadzoru nad robotami elektryfikacyjnymi w granicach Oddziału;

2) sprawy nadzoru nad pociągami montażowymi (sieciowymi), nad ich zaopatrzeniem w potrzebne materiały i urządzenia oraz nad ich utrzymaniem w stałej gotowości do pracy;

3) sprawy nadzoru nad pracą odcinków elektryfikacji z punktu widzenia technicznego;

4) prowadzenie robót elektryfikacyjnych we własnym zakresie systemem akordowo - premiowym;

5) sprawowanie nadzoru nad robotami przeprowadzanymi przez przedsiębiorców prywatnych i państwowych;

6) sprawy nadzoru nad warsztatami pomocniczymi podległymi Oddziałowi;

7) czuwanie nad tym, aby wszelkie urządzenia mechaniczne i elektryczne w obrębie Oddziału znajdowały się stale w stanie użytecznym i aby odpowiadały warunkom bezpieczeństwa pracy;

8) opracowywanie programu robót oraz kierownictwo nimi;

9) sporządzanie sprawozdań z wykonanych robót;

10) przestrzeganie obowiązujących przepisów technicznych i ich stosowanie.

§ 6.

1. W Oddziale może być, w miarę potrzeby, ustanowiony jeden lub więcej kontrolerów elektryfikacji.

2. Zakres czynności kontrolerów elektryfikacji określają instrukcje wydane przez Ministra (Ministerstwo) Komunikacji.

§ 7.

1. W skład Oddziału wchodzi prócz naczelnika Oddziału i kontrolera(ów) odpowiednia ilość referatów, których ilość i zakres działnia ustala dyrektor Biura Elektryfikacji, w ramach etatów przyznanych Oddziałowi.

2. Personel Oddziału może składać się z pracowników etatowych i umownych, przydzielonych do pracy stałej w Oddziale oraz z pracowników sezonowych, przyjętych do prac na podstawie zezwolenia Biura Elektryfikacji Kolei.

§ 8.

Gotówkę potrzebną na swoje wypłaty Oddział otrzymuje na podstawie zapotrzebowań, w ramach przewidzianych kredytów, przelewem dokonywanym przez Biuro Elektryfikacji Kolei na rachunek czekowy Oddziału w tej instytucji kredytowej, w której posiada rachunek (P.K.O. lub B.G.K.).

§ 9.

Naczelnik Oddziału i upoważnione przezeń organa Oddziału porozumiewają się w zakresie działalności Oddziału:

1) bezpośrednio z naczelnikami innych oddziałów elektryfikacji kolei (z innymi oddziałami elektryfikacji kolei) i podległymi im jednostkami służbowymi, oraz z naczelnikami (zawiadowcami, kierownikami) innych jednostek służbowych (jednostkami służbowymi), podległymi bezpośrednio D.O.K.P., jak również z władzami państwowymi I instancji;

2) za pośrednictwem Biura Elektryfikacji Kolei, a bezpośrednio tylko na podstawie upoważnienia tego Biura — z władzami i urzędami wyższymi.

§ 10.

1. Oddziałowi podlegają następujące wykonawcze jednostki służbowe:

1) odcinki elektryfikacji,

2) główna składnica materiałów elektryfikacji,

3) warsztaty pomocnicze.

2. Na czele wykonawczych jednostek służbowych, o których mowa w ust. 1 stoją zawiadowcy.

3. Do organizacji i zakresu działania głównej składnicy materiałów elektryfikacji należy odpowiednio stosować postanowienia §§ 3, 10, 15, 16 i 17 statutu organizacyjnego magazynów zasobowych k.p. (Dz. Urz. M. K. z 1947 r. Nr 6, poz. 91).

288

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 lipca 1948 r. o organizacji elektrowozowni kolei państwowych.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam:

§ 1.

Ustrój i zakres działania elektrowozowni kolei państwowych normuje załączony statut.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 marca 1938 r. o organizacji elektrowozowni kolei państwowych wraz ze statutem organizacyjnym elektrowozowni stanowiącym załącznik tego zarządzenia (Dz. Urz. M. K. Nr 24, poz. 238), jak również postanowienia § 14 cz. II pkt. 1) zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 11 kwietnia 1945 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 7, poz. 51).

Nr I. 1-114-2-48.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 29 lipca 1948 r. Nr I. 1-114-2-48.

Statut

organizacyjny elektrowozowni kolei państwowych.

§ 1.

Określenie elektrowozowni.

Elektrowozownie kolei państwowych, zwane w dalszym ciągu w skrócie „elektrowozowniami", są jednostkami służbowymi, podległymi bezpośrednio dyrekcjom okręgowym kolei państwowych.

§ 2.

Zadanie elektrowozowni

Zadaniem elektrowozowni jest:

1) dostarczanie, w określonych terminach, taboru elektrycznego dla ruchu;

2) przygotowywanie składów pociągów elektrycznych i elektrowozów pod względem technicznym, czystości, ogrzania, oświetlenia itd., oraz niezbędnego do ich obsługi personelu (maszynistów i ich pomocników);

3) utrzymanie przydzielonego taboru elektrycznego w należytym stanie, odpowiadającym potrzebom i bezpieczeństwu ruchu;

4) utrzymywanie rezerwy taboru elektrycznego;

5) wykonywanie rewizji i naprawy bieżącej taboru elektrycznego;

6) wycofywanie z ruchu taboru elektrycznego, wymagającego rewizji, naprawy lub skreślenia z inwentarza;

7) odstawianie taboru elektrycznego do naprawy w głównych warsztatach elektrotrakcyjnych i odbiór tego taboru po naprawie;

8) utrzymanie, rewizja i naprawa urządzeń elektrycznych i mechanicznych elektrowozowni;

9) opracowywanie planu obiegu elektrowozów i jednostek elektrycznych.

§ 3.

Naczelnik elektrowozowni

1. Na czele elektrowozowni stoi naczelnik, mianowany i zwalniany przez Ministra Komunikacji.

2. Naczelnik elektrowozowni:

1) podlega bezpośrednio dyrektorowi k.p. pod względem osobowym, naczelnikowi służby elektrotechnicznej dyrekcji okregowej kolei państwowych w zakresie działania wydziału elektrotechnicznego, oraz właściwym innym organom dyrekcji w sprawach z ich zakresu działania;

2) jest zwierzchnikiem pracowników elektrowozowni;

3) kieruje całością prac elektrowozowni, zgodnie z zasadami celowej i oszczędnej gospodarki i z potrzebami obrony Państwa;

4) wydaje zarządzenia, zgodnie z obowiązującymi przepisami, zarządzeniami i poleceniami władz wyższych i czuwa nad ich należytym i terminowym wykonaniem;

5) decyduje we wszystkich sprawach, wchodzących w zakres działania elektrowozowni, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych władzom wyższym, może jednak, za zgodą naczelnika służby elektrotechnicznej, upoważnić w pisemnym zarządzeniu, a w poszcze-

gólnych przypadkach także ustnie, swego zastępcę (§ 4), czasowo lub na stałe, do samodzielnego wydawania pewnych decyzji;

6) w przypadkach nagłych i nadzwyczajnych, zagrażających bezpieczeństwu urządzeń kolejowych lub życiu ludzkiemu, oraz w innych przypadkach, mogących pociągnąć za sobą straty dla przedsiębiorstwa P.K.P. wydaje, pod osobistą odpowiedzialnością, zarządzenia przekraczające jego kompetencje, każdorazowo jednak jest obowiązany zawiadomić o tym bezzwłocznie właściwe władze;

7) jest odpowiedzialny za wykonanie zadań elektrowozowni;

3. Do zakresu działania naczelnika elektrowozowni należy w szczególności:

1) dostarczanie w wyznaczonym terminie taboru elektrycznego dla ruchu;

2) współdziałanie z naczelnikami oddziałów elektrotrakcyjnych, drogowych, ruchowo - handlowych oraz z naczelnikiem oddziału mechanicznego w usuwaniu wszelkich przeszkód ruchu oraz w dochodzeniach z powodu wypadków i ważniejszych wydarzeń;

3) nadzór nad utrzymaniem w należytym stanie taboru elektrycznego, inwentarza i urządzeń technicznych, znajdujących się w elektrowozowni, oraz nad tym, aby znajdowały się one w stanie odpowiadającym warunkom bezpieczeństwa pracy;

4) czuwanie nad tym, aby tabor, wymagający naprawy lub wykreślenia z inwentarza, wycofano we właściwym czasie z ruchu jak również, aby tabor, przeznaczony do naprawy odstawiono na czas do głównych warsztatów elektrotrakcyjnych;

5) czuwanie nad podziałem i sprawnością pracy w elektrowozowni, w szczególności nad planowym i terminowym wykonaniem robót według ustalonego programu pracy elektrowozowni;

6) czuwanie nad rozwojem organizacji i metod pracy elektrowozowni;

7) czuwanie nad zaopatrzeniem elektrowozowni we właściwym czasie w potrzebne materiały, części wymienne i inwentarz, w ilości przewidzianej w przepisach;

8) czuwanie nad dotrzymaniem okresów gwarancyjnych części składowych i materiałów potrzebnych do naprawy taboru oraz okresów gwarancyjnych maszyn i innych urządzeń technicznych;

9) czuwanie nad oszczędnym zużyciem energii przez maszynistów;

10) nadzór nad rozchodem energii elektrycznej, wody, opału, smarów, świetliwa i innych materiałów w elektrowozowni;

11) nadzór nad bezpieczeństwem pożarowym w elektrowozowni oraz nad przestrzeganiem dotyczących przepisów;

12) nadzór nad stanem technicznym urządzeń w elektrowozowni i nad ich przydatnością;

13) nadzór nad zdrowotnością pomieszczeń służbowych oraz nad bezpieczeństwem i higieną pracy w elektrowozowni według wskazówek lekarza rejonowego i innych właściwych organów.

4. Naczelnik elektrowozowni jest rachunkozdawcą budżetowym i zasobowym dyrekcji okręgowej kolei państwowych, wobec czego:

1) czuwa nad prowadzeniem rachunkowości elektrowozowni, w myśl obowiązujących przepisów i zarządzeń, w szczególności:

a) nad obliczaniem i zarządza na podstawie wszelkich dowodów rachunkowych (płatniczych) wypłaty określone jako tymczasowe, według przepisów ogólnych o rachunkowości P. K. P.,

b) nad rejestracją wyznaczonych kredytów i nad prowadzeniem statystyki rozchodów budżetowych;

2) czuwa nad prowadzeniem gospodarki materiałowej i inwentarzowej i przedstawia we właściwym czasie dyrekcji okręgowej kolei państwowych zapotrzebowania na materiały, sprawozdania z obrotu materiałami i inwentarzem itp.;

5. Osobne zarządzenie Ministra Komunikacji normuje kompetencje naczelnika elektrowozowni w sprawach robót i dostaw oraz zakupów materiałów i inwentarza użytkowego.

6. Naczelnik elektrowozowni ma w sprawach personalnych kompetencje naczelnika oddziału k.p.

§ 4.

Pomoc i zastępstwo naczelnika elektrowozowni

1. Do pomocy naczelnikowi elektrowozowni jest przydany zastępca naczelnika, mianowany i zwalniany przez Ministra Komunikacji.

2. Zastępca naczelnika elektrowozowni:

1) podlega naczelnikowi elektrowozowni, jako swojemu bezpośredniemu zwierzchnikowi;

2) kieruje bezpośrednio jedną lub kilkoma komórkami organizacyjnymi elektrowozowni (§ 5);

3) wydaje pod osobistą odpowiedzialnością, zgodnie z obowiązującymi przepisami i zarządzeniami naczelnika, pewne decyzje w imieniu naczelnika (§ 3 ust. 2 pkt. 5);

4) w przypadkach nagłych i nadzwyczajnych, zagrażających bezpieczeństwu urządzeń kolejowych lub życiu ludzkiemu oraz w in-

nych przypadkach, mogących wyrządzić straty dla przedsiębiorstwa P.K.P. wydaje pod osobistą odpowiedzialnością — zarządzenia przekraczające jego kompetencje, każdorazowo jednak jest obowiązany zawiadomić o tym bezzwłocznie właściwe władze.

3. Jeżeli naczelnik jest nieobecny lub nie może pełnić czynności służbowych, kierownictwo elektrowozowni obejmuje zastępca naczelnika. W razie jednoczesnej nieobecności naczelnika i zastępcy naczelnika, kierownictwo elektrowozowni obejmuje inny pracownik, wyznaczony przez naczelnika służby elektrotechnicznej. W razie nieobecności naczelnika elektrowozowni na zastępującego przechodzą wszystkie prawa i obowiązki oraz odpowiedzialność służbowa naczelnika.

§ 5.

Podział elektrowozowni

Elektrowozownia dzieli się na:

1) sekcję ogólną;
2) „ ruchu;
3) „ wyposażenia i utrzymania taboru;
4) warsztaty pomocnicze;
5) składnicę podręczną.

§ 6.

Sekcja ogólna

1. Sekcją ogólną kieruje bezpośrednio naczelnik elektrowozowni.

2. Do zakresu działania sekcji ogólnej należy:

1) załatwianie spraw personalnych, w granicach kompetencji naczelnika elektrowozowni i prowadzenie rejestracji osobowej pracowników elektrowozowni w granicach obowiązujących przepisów;

2) sprawy szkolenia i dokształcania personelu elektrowni;

3) prowadzenie rachunkowości zgodnie z obowiązującymi przepisami, w szczególności:

a) sporządzanie list płacy i innych dowodów rachunkowych (płatniczych),

b) rejestrowanie przydzielonych kredytów i dokonanych wydatków,

c) sporządzanie okresowych i rocznych sprawozdań rachunkowych oraz innych sprawozdań przewidzianych w przepisach,

d) prowadzenie rachunkowości materiałowej i ewidencji inwentarza użytkowego oraz sporządzanie odnośnych wykazów i sprawozdań,

e) prowadzenie rachunkowości materiałów zasobowych,

f) opracowywanie preliminarzy rozchodu materiałów i części wymiennych oraz urządzeń technicznych;

4) organizowanie i przydział pracy przy rewiziach bieżących i przeglądach codziennych jak również przy naprawach i utrzymaniu taboru oraz urządzeń technicznych elektrowozowni;

5) gospodarka taborem elektrycznym;

6) badanie taśm szybkościomierzy;

7) rejestrowanie taboru oraz wszelkich urządzeń mechanicznych i przeciwpożarowych;

8) prowadzenie ewidencji i terminarza rewizji bieżącej taboru elektrycznego oraz przestrzeganie dokonywania terminów w tych sprawach,

9) kontrola odbioru taboru po rewizji oraz odbiór taboru z warsztatów;

10) sprawy pogotowia taborowego;

11) prowadzenie statystyki gospodarczej oraz analiza kosztów rewizji, utrzymania i napraw taboru;

12) rejestrowanie pracy i uszkodzeń taboru elektrycznego;

13) sprawy gwarancji firm za dostarczony tabor i materiały;

14) wszelkie inne sprawy techniczne, wchodzące w zakres działania elektrowozowni, a nie należące do zakresu działania innych sekcji;

15) prowadzenie składnicy podręcznej elektrowozowni (§ 10);

16) prowadzenie kancelarii elektrowozowni.

§ 7.

Sekcja ruchu

1. Sekcją ruchu kieruje zastępca naczelnika lub inny pracownik elektrowozowni, wyznaczony przez naczelnika elektrowozowni.

2. Organami dysponującymi taborem elektrycznym są dyspozytorzy elektrowozowni. Szczegółowy zakres czynności dyspozytorów elektrowozowni normuje „Instrukcja dla dyspozytorów elektrowozowni" (E. 14).

3. Ponadto do zakresu czynności sekcji ruchu należy:

1) układanie planów pracy maszynisty i ich pomocników;

2) sprawy dzielenia składów pociągów elektrycznych, będących w drodze, w porozumieniu z oddziałem ruchowo - handlowym i oddziałem elektrotrakcyjnym;

3) załatwianie w zakresie pracy elektrowozowni, w porozumieniu z oddziałem ruchowo - handlowym i z oddziałem elektrotrakcyjnym, wszelkich spraw dotyczących ruchu pociągów elektrycznych;

4) rejestrowanie przebiegów taboru elektrycznego.

§ 8.

Sekcja wyposażenia i utrzymania taboru.

1. Sekcją wyposażenia i utrzymania taboru kieruje zastępca naczelnika lub inny pracownik elektrowozowni, wyznaczony przez naczelnika elektrowozowni.

2. Sekcja wyposażenia i utrzymania taboru dzieli się na grupy, których liczbę, w ramach przydzielonych etatów, ustala naczelnik służby elektrotechnicznej.

3. Do bezpośredniego kierownika grupami robót powołani są kierownicy robót, oraz w razie potrzeby, przydani im pomocnicy kierownika robót i starsi rewidenci.

4. W skład grupy wchodzi nadto potrzebna liczba rewidentów elektromonterów, rzemieślników i robotników, którzy są podzieleni na drużyny dozorowane przez przodowników, zajętych jednak przy robotach na równi z rzemieślnikami.

5. Do zakresu działania sekcji wyposażenia i utrzymania taboru należy:

   1) stwierdzanie gotowości taboru elektrycznego do ruchu;

   2) utrzymanie taboru elektrycznego, przydzielonego do ruchu (czyszczenie, wymiana bezpieczników, klocków hamulcowych, żarówek, drobne naprawy itp.);

   3) utrzymywanie w należytym stanie rezerw;

   4) przygotowywanie składów pociągów elektrycznych i lokomotym elektrycznych do ruchu oraz zdawanie i przyjmowanie ich w myśl obowiązujących przepisów;

   5) stwierdzanie konieczności odstawiania jednostek elektrycznych i lokomotyw elektrycznych do naprawy bieżącej;

   6) prace pogotowia technicznego taboru elektrycznego.

6. Kierownik robót jest jednocześnie kierownikiem pogotowia taboru elektrycznego.

§ 9.

Warsztaty pomocnicze.

1. Warsztatami pomocniczymi kieruje bezpośrednio zastępca naczelnika elektrowozowni.

2. Warsztaty pomocnicze obejmują pewną ilość grup robót, których liczbę w ramach przydzielonych etatów ustala naczelnik służby elektrotechnicznej.

3. Do bezpośredniego kierownika grupami robót powołani są kierownicy robót.

4. Zakres działania kierownika w warsztatach pomocniczych jest analogiczny jak kierownika robót w warsztatach głównych.

5. W skład grupy wchodzi potrzebna ilość elektromonterów, rzemieślników i robotników, którzy są podzieleni na drużyny, dozorowane przez przodowników, zajętych jednak przy robotach na równi z rzemieślnikami.

6. Do zakresu działania warsztatów pomocniczych należy:

   1) rewizja bieżąca taboru elektrycznego w myśl obowiązujących przepisów;

   2) naprawa bieżąca i codzienna kontrola taboru elektrycznego w myśl obowiązujących przepisów;

   3) utrzymanie w należytym stanie taboru elektrycznego stojącego w zapasie;

   4) pastowanie oraz codzienne czyszczenie taboru elektrycznego;

   5) naprawa bieżąca wraz z rewizją urządzeń technicznych i inwentarza elektrowozowni;

   6) nadzór nad taborem elektrycznym, wykreślonym z inwentarza.

§ 10.

Składnica podręczna.

1. Składnicę podręczną prowadzi pracownik wyznaczony przez naczelnika elektrowozowni.

2. Do zakresu czynności składnicy podręcznej należy, w granicach postanowień statutu organizacyjnego magazynów zasobowych kolei państwowych:

   1) utrzymywanie zapasu materiałów i części wymiennych taboru elektrycznego w ilości niezbędnej do ciągłości pracy;

   2) pobieranie materiałów z właściwych magazynów (składnic), oraz wydawanie ich do robót sekcjom technicznym elektrowozowni;

   3) przekazywanie uszkodzonych części taboru elektrycznego do warsztatów elektrotrakcyjnych w celu naprawy;

4) prowadzenie rachunku ilościowego materiałów i inwentarza według obowiązujących przepisów.

§ 11.

Stosunek elektrowozowni do innych jednostek służbowych PKP i urzędów państwowych.

Naczelnik elektrowozowni lub upoważnieni przez niego pracownicy elektrowozowni porozumiewają się w zakresie działania elektrowozowni.

1) z innymi jednostkami służbowymi, podległymi dyrekcjom okręgowym kolei państwowych oraz z równorzędnymi urzędami (władzami) państwowymi I instancji—bezpośrednio;

2) z urzędamii (władzami) wyższymi — za pośrednictwem przełożonej dyrekcji, a bezpośrednio tylko na podstawie upoważnienia dyrekcji.

DZIAŁ OCHRONY KOLEI.

289

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 sierpnia 1948 r. o zatwierdzeniu Instrukcji o zakresie czynności i odpowiedzialności służbowej kierownika wartowni straży ochrony kolei.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

Powołując się na postanowienia § 19 ust. 2 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1948 r. o organizacji służby ochrony kolei (Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 196), zatwierdzam Instrukcję o zakresie czynności i odpowiedzialności służbowej kierownika wartowni straży ochrony kolei, stanowiącą załącznik niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-115-10-48.

Załącznik zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 5 sierpnia 1948 r.
Nr I. 1-115-10-48.

Instrukcja

o zakresie czynności i odpowiedzialności służbowej kierownika wartowni straży ochrony kolei.

Kierownik wartowni straży ochrony kolei:

1) podlega bezpośrednio kierownikowi rejonowemu straży ochrony kolei;

2) jest bezpośrednim przełożonym podległych mu strażników i st. strażników;

3) wyznacza strażników i st. strażników do pełnienia służby na posterunkach stałych, obchodowych, patrolowych itp.;

4) prowadzi księgę służby wartowniczej;

5) prowadzi ewidencję broni i amunicji oraz zezwoleń na broń;

6) prowadzi księgę materiałową i inwentarzową wartowni;

7) melduje bezzwłocznie telefonicznie kierownikowi rejonowemu straży o wszelkich wypadkach na terenie powierzonym mu do ochrony;

8) odpowiada za należyty stan materiałów i inwentarza wartowni, za należytą konserwację i zabezpieczenie broni i amunicji w wartowni oraz w ogóle za należyte wypełnianie obowiązków służbowych.

290

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 sierpnia 1948 r. o zatwierdzeniu Instrukcji o szczegółowym zakresie działania i organizacji wewnętrznej zakładu rusznikarskiego służby ochrony kolei.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

Powołując się na postanowienia § 22 ust. 4 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1948 r. o organizacji służby ochrony kolei (Dz. Urz. M.K. Nr 10, poz. 196), zatwierdzam Instrukcję o szczegółowym zakresie działania i organizacji wewnętrznej zakładu rusznikarskiego służby ochrony kolei, stanowiącą załącznik niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-115-11-48.

Załącznik zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 5 sierpnia 1948 r.
Nr I. 1-115-10-48.

Instrukcja

o szczegółowym zakresie działania i organizacji wewnętrznej zakładu rusznikarskiego służby ochrony kolei.

1. Do zakresu działania zakładu rusznikarskiego należy:

1) wykonywanie naprawy broni w zakresie napraw III stopnia;

2) przestrzeliwanie broni na celność i działanie;

3) eliminowanie rozkalibrowanych i rozdętych luf;

4) wyrabianie drobnych części broni jak: śruby, sworznie, osie itp.;

5) kompletowanie zespołów;

6) zaopatrywanie wydziałów ochrony kolei w D.O.K.P. w części zapasowe broni;

7) zaopatrywanie wydziałów ochrony kolei w D.O.K.P. w materiał do konserwacji;

8) zaopatrywanie wydziałów ochrony kolei w D.O.K.P. w przyrządy do konserwacji;

9) magazynowanie rezerw amunicji S.O.K.;

10) zaopatrywanie S.O.K. w amunicję;

2. W ramach postanowień § 22 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1948 r. o organizacji służby ochrony kolei (Dz. Urz. M.K. Nr 10, poz. 196) kierownik zakładu rusznikarskiego:

1) podlega pad względem administracyjnym właściwym organom D.O.K.P., pod względem zaś fachowym bezpośrednio naczelnikowi Samodzielnego Wydziału Ochrony Kolei w M.K.;

2) kieruje bezpośrednio pracami personelu zakładu rusznikarskiego;

3) prowadzi ścisłą ewidencję uzbrojenia naprawianego w zakładzie rusznikarskim;

4) prowadzi ścisłą ewidencję broni i amunicji oraz części wymiennych i materiału naprawkowego znajdujących się w składach zakładu rusznikarskiego;

5) odpowiada za należyty stan broni i amunicji w zakładzie rusznikarskim;

6) prowadzi książkę napraw broni (dziennik robót).

291

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 sierpnia 1948 r. o zatwierdzeniu Instrukcji o szczegółowym zakresie działania i organizacji wewnętrznej zakładu tresury psów służby ochrony kolei.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

Powołując się na postanowienia § 23 ust. 4 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1948 r .o organizacji służby ochrony kolei (Dz. Urz. M.K. Nr 10, poz. 196), zatwierdzam instrukcję o szczegółowym zakresie działania i organizacji wewnętrznej zakładu tresury psów służby ochrony kolei, stanowiącą załącznik niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-115-12-48.

Załącznik zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 5 sierpnia 1948 r. Nr I. 1-115-10-48.

Instrukcja

o szczegółowym zakresie działania i organizacji wewnętrznej zakładu tresury psów służby ochrony kolei.

1. Do zakresu działnia zakładu tresury psów należy:

1) prowadzenie racjonalnej hodowli, tresury i szkoleniu psów służbowych przeznaczonych do służby ochrony kolei;

2) prowadzenie ścisłej ewidencji hodowanych, tresowanych i szkolonych psów służbowych;

2. W ramach postanowień § 23 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1948 r. o organizacji służby ochrony kolei (Dz. Urz. M.K. Nr 10, poz. 196) kierownik zakładu:

1) podlega pod względem administracyjnym właściwym organom D.O.K.P., pod względem zaś fachowym bezpośrednio naczelnikowi Samodzielnego Wydziału Ochrony Kolei w M.K.;

2) kieruje bezpośrednio pracą zakładu;

3) opracowuje programy tresury i szkolenia psów służbowych przeznaczonych do służby ochrony kolei;

4) ponosi odpowiedzialność za racjonalną hodowlę, tresurę i szkolenie psów służbowych;

5) przeprowadza wraz z lekarzem weterynarii badania psów służbowych we wszystkich D.O.K.P. conajmniej 2 razy do roku;

6) ponosi odpowiedzianlność za racjonalną higienę zakładu i stan zdrowotny psów służbowych.

TYTUŁY AKTÓW PRAWODAWCZYCH

ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim dotyczących lub interesujących dział komunikacji.

292

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 lipca 1948 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 maja 1947 r. o dodatkach przejściowych do zaopatrzeń emerytalnych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 35, poz .244).

293

Dekret z dnia 28 lipca 1948 r. o obrocie i gospodarowaniu materiałami pochodzącymi z rozbiórki budynków.

(p. Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 247).

294

Dekret z dnia 28 lipca 1948 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

(p. Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 255).

295

Dekret z dnia 28 lipca 1948 r. o zmianie ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.

(p. Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 258).

296

Dekret z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali.

(p. Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259).

297

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

(p. Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 279).

298

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 sierpnia 1948 r. o właściwości władz, powołanych do przechowywania rzeczy znalezionych i do poszukiwania osób, uprawnionych do odbioru tych rzeczy, jako też o sposobie poszukiwań.

(p. Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 303).

299

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 maja 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o nadaniu statutu przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą: „Państwowe Przedsiębiorstwo Robót Komunikacyjnych".

(p. Monitor Polski Nr A-63, poz. 441).

300

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 maja 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o nadaniu statutu przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą: „Państwowa Żegluga na Wiśle".

(p. Monitor Polski Nr A-63, poz. 442).

301

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 maja 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o nadaniu statutu przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą: „Państwowa Żegluga na Odrze".

(p. Monitor Polski Nr A-63, poz. 443).

KOMUNIKAT.

Niniejszym podaje się do wiadomości, iż w myśl informacji Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 6 sierpnia 1948 r. Nr FN. IV. B/10, wszelkie sprawy, związane z opiniowaniem i ustalaniem cen dla prywatnych przedsiębiorstw, należy kierować do nowopowstałego Wydziału Cen Przemysłu Prywatnego i Spółdzielczego w Biurze Cen — Warszawa, ul. Chocimska 28.

Nr VII. 1-210-30-48.

Sprostowanie błędu.

W tytule wzoru skorowidza, stanowiącego załącznik 6 do Instrukcji Kancelaryjnej (Dz. Urz. M. K. z 1947 r. Nr 12, poz. 222) zamiast wyrazu „przepisania" ma być wyraz „przejrzenia".

Adres Redakcji: Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Departament Organizacyjno-Prawny (Wydział Organizacyjno-Ustawodawczy). Telefon wew. M. K. Nr 311.
Adres Administracji: Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji, ul. Chałubińskiego 4 Konto czekowe P.K.O. Nr I-658. — Telef. wew. M. K. Nr 337.

Do nabycia w Administracji Wydawnictw M. K., w Składnicach taryfowych D. O. K. P. i C. B. T. R. Z. w Bydgoszczy. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w Kraju:
Kwartalnie zł 150, półrocznie 300 zł, rocznie 600 zł. Cena każdego numeru zł 35.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Zakłady Graficzne Ministerstwa Komunikacji w Warszawie, Chałubińskiego Nr 4.